

Bóng Ma Nơi Nhà Trọ

Phan Nhật Bắc

Cuối năm 1970 tôi được Trường Quân y nhận, lúc này Bác sĩ Trần Minh Tùng gốc Thiếu sinh quân nhận đơn và phê thuận, ông ưu tiên cho TSQ rất nhiều để học ngành Quân y nhất là các TSQ muốn trở thành SVQY vì nhu cầu Chiến trường rất cần đào tạo các Sĩ quan trợ y về các Đại đội Quân y Sư đoàn, vì Bác sĩ Quân y chỉ xuống đến cấp Trung Đoàn. Tổng cộng có 100 TSQ đã tình nguyện về ngành này 1968 đến 1975

Quân đội ưu tiên cho 2 Sư Đoàn Tổng trừ bị họ có Bác sĩ xuống cấp Tiểu Đoàn Tôi đi phép vón vẹn 7 ngày nhưng lại vào trường Quân y trình diện. Ông Trưởng khối Huấn luyện Bác sĩ Thiếu tá Trần Xuân Dũng để vào khóa 4 năm 1971 khai giảng đầu năm, Bác sĩ Phạm Vận thay Bác sĩ Trần Minh Tùng lên nắm chức Chỉ huy Trường Trường Quân y

Lúc thời gian này không có chế độ nội trú, cho SVQY và SQTY chúng tôi phải lo tìm phòng trọ chung quanh trường 5 đũa mượn một căn phòng gần khu chợ cá Trần Quốc Toàn chỉ vào Trường mỗi sáng thứ hai để chào cờ và nghe huấn thị học lý thuyết tại trường thực tập ngay tại Quân y viện Trần Ngọc Minh hay Tổng y viện Cộng Hòa nơi Gò Vấp, Trường Quân y lúc này ông Đại tá Bác sĩ nhảy Dù Hoàng Cơ Lân chưa về nên lè phè lảm, năm 1973 ông về đem theo các Bác sĩ đàn em bên Binh chủng Dù nắm hết các chức vụ then chốt nơi Trường Quân y khóa sinh không còn ngoại trú trừ những khóa sinh học chuyên ngành, như Thí nghiệm, chỉnh hình, gây mê, và hành chánh Quân y v.v..

Còn ông Bác sĩ Dũng trưởng Khối Huấn luyện gốc Lính thủy đánh bộ hiền. Ông làm xong việc thì vọt về khám bệnh tại Cư xá Điện lực, sau này gặp lại ông trên đất Úc ông kể chuyện bị đàn anh phồng tay trên nơi khám bệnh ngon cơm nhất của mình, ông nói trong uất hận.

Tôi chỉ nói -Chuyện xưa rồi đàn anh;

Tôi bắt đầu vào câu chuyện Ma nơi nhà trọ, lòng vòng bị chửi, nhưng mà câu chuyện này tôi viết thật à ghen

Căn phòng này nó nằm trong một gian nhà cổ, nghe nói của Chú Hỏa năm xưa người giàu nhất chợ lớn, do một ông người Tàu làm Quản gia ông này tuổi cỡ ông già của tui chắc 50 gì đó từng là lính của Bảy Viễn cấp bậc Trung úy bê rê xanh là Công An Bình Xuyên, giỏi võ rắn chắc

có bàn tay rất cứng ông chặt gạch tuyệt chiêu luôn,để viên gạch đứng ông lia cạnh bàn tay là viên gạch đứt làm đôi như dao chém vào thân cây chuối tôi học nơi ông bài Mai Hoa Quyền của Thiếu Lâm và cũng rất muốn dê đứa con gái của ông nhỏ hơn tôi 2 tuổi thường đem bài nhờ tôi làm luận văn và toán,con bé này đẹp nảo nùng mề cô mẹ nên tui và nó đồng cảm,đêm đêm sau khi tắm xong nó ngồi hong tóc bên khung cửa trông rất liêu trai,vì tôi đã nghe nói căn nhà này có Ma tên Phương Tố, cô bé gọi là bà ngoại

Câu chuyện được kể lại từ ông già Quán gia Bảy Dao,tên rất anh chị ông thường dùng 7 con dao nhỏ như phi tiêu trong chuyện Kim Dung,bọn tôi chứng kiến tài phóng dao của ông như trong xiếc

-Thằng nào lạng quạng với con gái tao coi chừng nghe ông hăm dọa 5 thằng ngũ quỷ quậy phá không dám lếng phếng sợ ăn phi tiêu,tôi thì chẳng có gì phải sợ vì ông kết tui ra mặt

-Tướng mày ngon,phải lúc trước còn đàn Anh mà có mày chắc ổng chịu mày lắm

-Thôi Chú kể vụ Ma đi tui cháu muốn nghe ,trong căn phòng trọ nóng như lò lửa không có một ngọn gió,5 thằng áo thun quần đùi nằm gác chân lên nhau nghe kể chuyện

-Tui mày biết không ngôi nhà này là nhà của một bà người Huế ,bà từ Huế vào đây với một người con gái bà này rất giàu có,và dính với một Sĩ quan Nhật về hưu tên Ko Be và một kho tàng của Nhật chôn ở nơi bí mật nghe nói ở núi Mây Tàu gì đó,tui bây có nghe vụ kho tàng này không ?

Đám tui tôi lắc đầu,mà thiệt tui tui đâu có biết vụ này

-Bảy Viễn có cho một số lính Nhật trong Quân Đội Bình Xuyên cùng lính của mình đi ra Bình Thuận lùng sục đào bới theo trí nhớ của lính Nhật nhưng không kết quả nghe nói đến mấy ngàn tấn vàng mà Nhật ăn cướp từ Miến Điện và Tàu mang về chôn ở núi Tàu mấy người nhật này sau cuộc tìm kho vàng về chết một cách khó hiểu,họ á khẩu không nói được những gì họ đã thấy mà họ dấu không cho lính Bảy Viễn biết .

Một tên viết ra tờ giấy là toàn thấy Ma trong đó ,một hang động chất đầy thùng gỗ và nhiều xác người trần yếm,họ bị cắt lưỡi và đục thủng màng nhĩ

-Trời ghê vậy chú Bảy

Nghe câu chuyện của ông Bảy Dao lúc này ông cười mở hơn ,ông nói đến Ko Be và dính lú đến bóng ma Phương Tố mẹ vợ của ông và hồn ma của vợ ông tên Hồng Thảo

-Cha Ko Be cứ kêu tên mẹ vợ của tao ra chửi hoài .Tao không biết đầu đuôi ra sao? nhưng sau này mới biết là mẹ vợ tao cặp hấn để chép lại cái bản đồ kho tàng mà hấn lúc nào cũng giấu kín nơi căn hầm rượu của ngôi nhà này,hấn giết mẹ vợ tao nhưng tha đứa con gái Hồng Thảo hấn nuôi lớn

-Xác mẹ vợ tao bị thắt cổ bỏ vào một thùng 200 lít rượu ,năm co như con tôm dưới đó ông Bảy dao nói xong chỉ xuống bên dưới

Tôi đã có lần mò vào nơi này trong ánh đèn tù mù tôi thấy một bóng người đầu tóc rũ rượi hiện lờ mờ,với sợi dây thòng lọng nói -Mày không phải người thể mạng cho tao thì một bóng ma trẻ hơn cũng trong cái thùng đựng rượu bước ra nhìn tôi,lúc này tôi muốn té đá trong quần cái quần đùi nhà binh rộng thùng thình củ từ tôi bỗng lạnh ngắt như có một bàn tay ai đó mấn vào

Tên KoBe giết mẹ vợ tao xong,thì tìm đường ra Bình Thuận lên đỉnh núi Mây Tàu,hắn bị hồn bà già vợ tao theo bám từng bước chân không làm được gì hết,nên trở lại ngôi nhà này lòi xác bà già vợ tao ra bằm từng mảnh nhỏ cho vào lỗ cống,cống bị nghẹt người dân nghe mùi hôi thúi hơn bình thường thì họ thắc mắc ,khi đêm về có một bóng ma cứ ẩn hiện cùng sợi dây bay là đà từ căn gác này xuống đường cống

Sở vệ sinh thành phố cho người đến thông cống thì tìm được nhiều khúc xương còn thịt da,và cái đầu lâu và sợi dây thừng ,thì KoBe biến mất về Nhật

Ông Bảy Dao kể đến đó,thì tôi thấy từ dưới cầu thang một bóng đàn bà đi lên nhìn tôi ngoắc tay tụi lật đật dụi mắt,thì cái bóng biến dạng

Mấy thằng bạn đã ngủ ông Bảy Dao đã đi ra ngoài lúc này bên ngoài phố đã lên đèn Tôi lạnh người nhủ thầm chắc đi tìm chỗ khác ở vào giờ gần nửa đêm thì gió rít qua khung cửa thật ghê rợn,bên ngoài những tàn lá của cây bã đậu đập vào nhau như những tiếng vỗ tay của ai đó,tôi ngồi dưới ánh đèn lấy cây viết chì ra vẽ một khuôn mặt người đàn bà một cách vô thức dường như có một bàn tay lạnh ngắt nắm tay tôi vẽ lên tấm giấy bao thuốc lá một khuôn mặt người đàn bà

Rồi tôi ngâm một bài Thơ mà tôi chưa bao giờ biết đến,mà tôi còn nhớ đến hôm nay

Vạn lý thu thường tác khách

Bách niên đa bệnh độc đặng đài

Gian nan khổ hận phần sương mấn

Lạo đảo tân đình trọc tửu bôi

-Dịch

Muôn dặm thương thu làm khách trọ

Trăm năm nhiều bệnh dạo dài chơi

Sương in mái tóc đầy gian khổ

Nghiêng ngả ngừng nâng chén rượu ôi

Tự nhiên tôi đổ mồ hôi,bàn tay tôi vẫn vẽ liên tục một khuôn mặt rõ nét ,thì tôi nghe tiếng thở bên tai và thêm một tiếng chân từ dưới cầu thang lên một bóng người thanh thoát trong bộ đồ đầm mỏng ten thật toàn bộ xương cốt hiện ra ,

Hồng Thảo mẹ của Hồng Hạnh con gái ông Quản gia

-Ai đó tôi lên tiếng

Thì Hồng Hạnh xuất hiện trước mắt tôi sau lưng có hai bóng người mờ mờ hư ảo ,

-Anh bình giải dùm em mấy câu thơ này ,nói vừa xong thì Hồng Hạnh ngồi ngay vào cái ghế trống,đùi nàng nóng hổi như hai ổ bánh mì mà tôi bán lúc còn nhỏ,đầu óc tôi choáng váng hết biết chuyện gì lúc này tôi đi vào một trạng thái mộng du,ba người đàn bà vây quanh tôi như một bầy Thiên Nga vờn tôi như một trái banh tôi không biết mình đang làm gì ma mộng vây quanh tim tôi đập mạnh người con gái ngồi bên tôi dường nghe rõ nên hỏi

-Anh làm gì mà hồi hộp vậy ?

-Anh có cảm giác như có thêm hai người đàn bà bên cạnh

-Chuyện thường thôi vì em thấy mẹ và bà ngoại em vừa lên cầu thang ,họ sống trong căn nhà này,nơi họ ở là dưới hầm rượu .

Một bóng người hiện lên nơi khung kiếng của cái tủ đứng ngay trước bàn học lười le dài với sợi dây thòng lọng,và người đàn bà khác đang cố gắng tháo cái dây,họ cứ ngoắc tay gọi tôi như nhờ giúp tôi chột đứng lên thì cô Hồng Hạnh ghì tôi ngồi xuống

-Anh đi đến đó là anh chấp nhận nhập chung với gia đình của em,trở thành con ma xó nơi nhà này Anh có biết con ma nhà Họ hứa không?

-Đây là gia sản của nhà họ Hứa năm xưa thời tướng cướp Bảy Viễn vì liên hệ đến kho vàng của Nhật mà chết vì lời nguyền,mẹ em chết sau khi bà ngoại em bị ông Kobe giết chết,bỏ về Nhật rồi quay lại Việt Nam với tên họ khác dẫn mẹ em lên Cao Nguyên nơi Thủy điện Đa Nhim tìm kho tàng,tìm ra ông về Nhật trao nguyên bản đồ cho Chính phủ Nhật nên họ xây một trạm thủy điện lấy cơ bồi thường Chiến tranh sau này họ đã đào lấy số vàng đúc thành những con ốc vít to sơn đen đem ngược về Nhật sau khi hoàn thành đập Đa Nhim mà Chính phủ VN không biết .

Hai bóng ma vẫn ẩn hiện,rồi họ đi đến dần đến bên tôi như hơi gió ,người con gái không nhận biết sự thay đổi trong không gian lúc này căn phòng trở nên lạnh,tôi đánh bò cạp,dù rằng bên tôi một đám lửa đang hừng hực lúc này bên ngoài vàng trắng thật tròn đã lên tiếng chó tru từ bên ngoài vọng lại từng hồi .

Hồng Hạnh chột bạo dạn hơn nàng ép sát vào người tôi nói

-Em lạnh,nhưng một tiếng nói như từ cõi âm rít lên

-Mi hãy rời ngay tiếng Huế rít lên trong hàm răng người chết ,lật đật bỏ lại người con gái tôi chạy xuống cầu thang thì gặp ông Bảy Dao đi lên thấy tôi hốt hải chạy xuống

-À mày gặp mấy bà nhà của tao rồi phải không? đừng sợ,rồi sẽ quen thôi,họ không làm hại mày đâu tao chưa kể hết vụ kho vàng và cái chết của mẹ vợ tao cho tụi bây nghe 4 thằng kia đâu rồi ?

Mấy thằng bạn cùng khóa tụi nó về Vũng Tàu cuối tuần ,tôi không đi theo nên ở lại căn nhà trọ thả dê Hồng Hạnh chưa sơ múi gì hết thì gặp ma

-Mày biết không,ông Ko Be tên Việt là Vũ Lăng,nói tiếng Việt đọc truyện Kiều ăn mắm nêm như người Việt ông ta có nhiệm vụ nằm tại Việt Nam để tìm các kho tàng của Nhật chôn dấu nhiều nơi trên dãy Trường Sơn,ông giết mẹ vợ tao Phương Tố vì tẩm bản đồ núi Tàu,vợ tao kể lại lúc đó bà 12 tuổi trong một đêm mưa thật lớn bà nghe tiếng cãi nhau

-Tôi bảo bà không được đụng đến những bí mật của Quân đội Thiên Hoàng nghe chưa

-Vàng này các anh cướp của dân tộc Đông Dương nên trả lại cho họ bà người Huế nói giọng nhỏ nhẹ nhưng cương quyết người Nhật các anh là bọn cướp

Một thiết thét lên rồi tiếng thờ ờng ặt vang lên trong căn phòng vợ tao sợ quá trùm mền không dám chạy vô phòng hai người vì biết ông người Nhật rất hung dữ,trong đêm đó ông giết mẹ vợ tao cho xác bà Phương Tố vào thùng rượu,rồi đi tắm sáng ra ông chỉ nói với Hồng Thảo

-Mẹ con đi về Huế rồi Hồng Hạnh không gì biết sợ quá chỉ âm ỉ đợi ông ta ra khỏi nhà mới chạy vào căn phòng,thì bóng mẹ nàng mất dạng đồ đạc vẫn còn nguyên căn phòng được lau chùi ngăn nắp,như không có chuyện gì xảy ra

Hồng Thảo chạy xuống hầm rượu, không thấy mẹ mình,tuổi còn nhỏ chẳng biết thông báo cho ai hay về vụ mẹ mình nên đành làm thình thịch với ác quỷ,Vũ lăng siết cổ bà Phương Tố bằng dây thừng sợi dây vẫn còn nơi cổ cho nên khi bà hiện hồn thì cứ mang theo đi lang thang là đã trong ngôi nhà này tìm người thế mạng nếu ai thuê phòng nơi này

Nghe xong tôi hoảng quá nói -Thôi cháu dọn ra chỗ khác ngày mai

-Bộ mày không muốn nghe thêm câu chuyện sao ?còn dài lắm mà tướng tinh mày mạnh lắm không ai hại được thôi dọn qua cái phòng sau vách phòng khách nơi đó âm khí không nhiều,mày lính mà nhát quá mẹ tao gặp ma nhiều lần trong rừng Sát lúc theo Bảy Viễn tao đánh sợ.

Tôi không dám kể chuyện hai bóng ma cho mấy thằng bạn tôi nghe sợ tụi nó đòi dọn ra,bây giờ đã nhập học rồi đi tìm phòng trọ giá rẻ như nơi này rất khó,với lại tôi thích nghe câu chuyện kho tàng của Nhật hơn là thích dê.

Tôi không sợ ma,thật ra tôi có số tiếp cận cõi âm,người quá vắng thường tìm tôi tâm sự,nên tôi biết trước những gì xảy ra của đời mình,tuy không chính xác lắm nhưng khoảng 70 phần trăm,tôi ở lại nơi căn gác này tìm hiểu thêm rồi một đêm rất kỳ lạ trên căn gác tôi nhìn ra bầu trời trong xanh không một gợn mây chưa muốn ngủ vì ngày mai cuối tuần mấy thằng bạn xúm nhau chơi bài xì lát,tôi không thích bài bạc nên ngồi bên khung cửa nhớ nhà thơ thần đưa hồn về dòng sông tuổi thơ ,tôi lịm dần bên khung cửa chợt thấy bóng người đàn bà cầm một sợi dây thừng cứ lò mò tìm chỗ giấu,bà cứ đi qua đi lại rồi đến gần tôi đưa sợi dây nói

-Con tìm ai trông vào dùm cho bà,giúp bà thoát ra vùng tăm tối này ,

Tôi thấy sợi dây đen thui,rồi sợi dây biến thành con rắn quấn quanh cái cổ của bà già người Huế,bà lại gỡ ra đưa cho một người đàn bà trẻ hơn tên Hồng Thảo con gái của bà

-Thôi mi cắt sợi dây đi,để đó mình đi tìm người thế mạng 5 thằng ni mệnh tụi nó không chết vì sợi dây

Tôi chợt nghe vì có một mùi hương thơm ngát của con gái vừa mới tắm xong đứng bên cạnh,nàng lên căn gác rất nhẹ nhàng tôi không biết phản ứng thế nào cứ chờ đợi Nàng chợt ngâm một khúc của truyện Kiều

-Sương in mặt,Tuyết pha thân

-Sen vàng lững thững như gần như xa

-Anh em chẳng hiểu nhiều câu này anh giải thích dùm,nàng bá vai tôi thỏ thẻ bên tai

Tim tôi rung động mạnh ,thằng nhỏ nóng hổi nhồm dậy bùng bùng khí thế , tôi ôm vội nàng bàn tay ghì chặt thân hình nơi căn gác nóng hừng hực tay tôi chạm vào những nơi nhạy cảm nhất thì trời

Một cái đầu lâu trắng hếu với sợi dây trông nơi cổ ,tôi hét lên rụng rời không phải Hồng Hạnh mà là bà ngoại Phương Tố,tôi sồn đái luôn trong cái quần đùi bùm củ từ chạy xuống cầu thang mấy thằng bạn tôi nhìn rồi hỏi

-Bộ bản máy bay sao bùm củ từ chạy vậy em ?

-Tao đau bụng,tôi chạy vào cầu tiêu thì nơi đó có người ngồi chồm hồm trên đó là Hồng Hạnh đang rặn,tôi dội ra sợ là ma

-Anh; tiếng kêu thảng thốt của cô gái,vì bất ngờ cái cửa cầu không đóng chốt

Tôi dật dờ cả đêm mới ngủ được cho đến sáng , nhiều lúc tôi muốn dọn đi nơi khác nhưng không biết ma đưa đường hay quỷ dẫn lối tôi cứ ở lì đám bạn tôi cũng có mấy thằng thấy ma nơi cầu thang

-Bách tao thấy hai bóng người đàn bà thường lên cầu thang lúc tao đi cầu Bảo nói

-Bá lạp có ai đâu chắc con Hồng Hạnh đó,nó thường tắm đêm mà mày có rình nó tắm không ?

-Có tụi tao có rình,nhưng nó khôn lắm nó có người đàn bà canh cửa

-Trời tao tao có thấy người đàn bà nào nơi căn nhà này đâu ?

-Có người đàn bà nói tiếng Huế,tao thấy bà mà,còn một bà nữa trẻ hơn cũng nói giọng Huế pha tiếng Sài gòn

Chết tôi vậy là bà ngoại và mẹ Hồng Hạnh rồi nhưng tôi im lặng không nói gì để tụi nó rình cho đỡ vã

Trong lớp học tôi có mấy cô nữ Cán sự Y tế lúc học cơ thể học chiếu phim bộ phận sinh dục phái Nam mấy cô la chí chóc bịt mắt làm như

-Em hồng thấy,em hồng nhìn,em hồng có muốn nhưng nhưng em muốn thấy của mấy anh hà .

Đám đàn ông chúng tôi khoái chí cười hả hê ,đến lúc chiếu cái bộ phận phái nữ thì mấy nàng khép đùi rất chặt sợ mấy thằng Trợ y nó mò ầu,ông Bác sĩ có đôi kính cận mặt Ngô Gia Huy Đại úy nói

-Mấy anh nghiên kiu cho kỹ nghe chưa,cái ni có 3 đường khách mệnh,lụi kim cho đúng chỗ nghe chưa

-Dạ thưa Bác sĩ tụi em chưa thấy rõ cho chiếu lại đi,tôi lên tiếng

-Thôi hồng cần hôm nào tôi cho các anh xuống Từ Dũ thực tập thấy tận mắt đẻ đáí rồi sau này thương vợ mấy anh nhiều hơn

Đi học vui nên tôi không nhớ đến căn gác trọ và những bóng ma nơi đó ,nhưng tối về thì tôi thấy bà Phương Tố càng lúc càng rõ hơn,bà cứ cầm sợi dây đi giấu mà chưa tìm ra nơi giấu cho chắc chắn

Ông Bảy Dao kể thêm cho tôi nghe về ông KoBe và vụ kho tàng ,

-Tụi bây lúc đó tao trẻ giỏi võ nên Bảy Viễn cho tháp tùng Vũ Lăng,đem ba chiếc ghe bầu,ghe này chuyên đi miền Trung chở sản phẩm vào Nam như nước mắm,chờ gió nồm ra Bình Thuận tìm kho tàng của Quân đội Nhật,nhưng kỳ này có một ông Thầy người Miên cao tay ấn đến giải mã lời nguyền độc địa mà người Nhật giết hết nhân công đào đường hầm,toàn là người Miên để làm những hòm ma giữ kho vàng trên núi Tàu,tao mang theo 1 Tiểu đội lính người Nùng đi cùng KoBe Vũ Lăng ,men theo đường biển tránh sự dòm ngó của tụi Xà lúp

Pháp, trên ghe trống trơn để chờ vàng nếu tìm ra hai chiếc ghe bầu lớn có thể chở mỗi chiếc 7 tấn cá .

KoBe không hứng thú lắm vì hắn là người Nhật còn trung thành với Thiên Hoàng nhưng ngại Bảy Viễn giết mình hắn đành theo lệnh mà thôi

-Mà Chú Bảy có tìm được không ?

-Từ từ tao kể mày như con khi gió bộp chộp quá làm tao mất hứng ...

Sáng đến trường Quân y học trưa ăn tầm bậy nơi góc chợ hay lề đường, chiều về thì có bữa cơm thơm tất do bà xẩm nấu ăn chung với gia đình Chú 7 Dao mỗi tháng 4000 ngàn 5 thăng ngũ quý tụi tôi ăn như hạm sức trai chưa có thăng nào mất trinh vì cứ bắn máy bay về đêm, khi nhìn cặp đùi con bé Hồng Hạnh đang trở mã xinh đẹp trời nóng nó mặc cái quần đùi rộng thùng thình hở hang khi lên thang lầu 5 thăng tụi tôi cứ đứng dưới nhìn lên phê luôn, nó biết nên cứ nhờn nhờ đi nhẹ nhàng ồng ẹo như Catwalk bọn tụi tôi cứ chộp nước miếng rửa mắt ông già 7 Dao biết nhưng thông cảm vì ông cũng từng trải qua giai đoạn như chúng tôi, nhưng cảnh cáo tối đa .

-Tụi bây thăng nào muốn cua con gái tao thì cua ,tao biết tụi bây đang hoang vì tương lai là Bác sĩ, ông không biết chỉ thấy mang cái logo trường Quân y thì ông cứ cho là đang học Bác sĩ gì đó, chúng tôi không cải chính kệ, nhưng con bé nó đâu có dễ cua nó đang học trường Gia Long khôn thì bà lại thêm 2 hồn ma bảo vệ nó mãnh liệt

Một hôm thăng Vân dân Nha Trang sau này ra Trợ y Sư Đoàn 23, nó rình con bé tắm sau đó bị ma nhát nói với tôi.

-Tao đang lom khom nhìn qua kẽ vách thì thấy một người đàn bà đứng phía sau tao, tưởng bà sấm tao hỏi

-Dì Sấm hả ? thì có tiếng nói- Tiểu cái lị mụ mày tao đây mi nhìn đi

-Trời một người đàn bà với sợi dây thừng quấn nơi lè lưởi dài trước mặt tao ,tao sợ quá muốn sụm bà chè luôn, thôi chắc tao dọn đi nơi khác

Tôi năn nỉ vì nếu Vân dọn đi nơi khác mấy thăng kia cũng đi theo ,mình tôi không kham nổi tiền phòng trọ về nhà cô tôi ở Phú Nhuận tôi không thích lắm nhà cô tôi giàu ông Dượng tôi khinh người, dù rằng ông cũng dân Phan Thiết ở Hưng Long, đã cùng Ba tôi làm trong hãng xây cầu xe lửa Lobare của Pháp, đám con Cô tôi chỉ duy nhất thăng thứ 4 là biết bà con, khi nó về bên Nội ở Phan Thiết thường ghé thăm Cậu là Ba tôi, hắn bảnh chọe trong bộ đồ Pilot dù nó làm nơi Trạm chuyển vận Quân sự ở Phi trường Tân Sơn Nhất, nhưng nhá le em gái bằng cách chơi đồ tài xế máy bay

Tôi ăn ké những chuyến bay tiếp tế khi muốn về thăm nhà ở Phan Thiết do Thượng sĩ Tư con Cô tôi thu xếp có danh sách lên phi cơ.

-Mày đừng đi nghe Vân, mày đi tụi tao tan đàn xẻ nghé hết, đừng rình con Hồng Hạnh tắm thì ma đâu có nhát mày như tao nè tao đâu có thấy ma

-Ku tao, mày bụm để chạy muốn té đái bộ tao không biết sao ?

Ông dân Nha Trang này con cá thì gọi là con ké con gà gọi là con gè ,hiền nên tôi than thở một hồi ông không dọn đi nữa,mà chúng tôi đi đâu cũng để một cái Sắc Marin hay ba lô là xong lính mà

Ăn cơm chiều xong,ông Bảy Dao kể chuyện kho tàng trên núi Tàu ở Tuy Phong nơi gió cát

Bà Sấm hôm nay chúng tôi trả tiền ăn và tiền phòng,bà nấu một nồi Chí mè phủ nó là mè đen nấu với đường phèn,bà múc ra cho mỗi người một chén,tui chỉ húp một cái là xong thì bà nói

-Mấy lị ăn từ từ mới ngon,ăn như cái thẳng ló giống như chó ăn chè lâu có ngon

-Trời,tôi nhìn cái chén kiểu nhỏ với cái muỗng của con nít ăn cháo ,chí mè phủ chẳng thấm vào kẽ răng

Nhìn thật kỹ bà Sấm bà không già,có nét hơi quê mùa nhưng làn da trắng mịn nghe nói bà là người hầu của vợ ông Bảy Dao họ có bà con gần với ông Bảy gọi ông này bằng anh

-Thôi tao bắt đầu đũa nào nghe thì im lặng

-Lúc này khoảng năm 1955,khi tụi Nhật đã thua khi hai quả bom Nguyên Tử con mẹ gì đó tao quên mất ngày tháng thả xuống Nagasaki và Hiroshima tụi lính Nhật ở VN khóc như cha chết một lớp thì theo Việt Minh lớp thì theo Cao Đài và Bình Xuyên tụi kempeitai tự sát cũng nhiều Kobe Thiếu tá,theo Bảy Viễn huấn luyện cho Quân đội Bình Xuyên lúc này có một Trung Tâm Huấn luyện tại Bà Rịa hẳn không muốn về Nhật vì đã nhận lệnh của Hoàng gia Nhật trực tiếp là ở lại VN để làm một việc sau này,Bảy Viễn có nghe về những kho tàng của Nhật nên cho người tìm Kobe về Tổng hành dinh nơi cầu chữ Y hỏi

Lúc đầu Kobe nói không biết,nhưng có một vài Sĩ quan Nhật đã khai,nên Kobe thú nhận biết nhưng không có bản đồ

-Đại ca nếu muốn tìm cho tôi về Nhật xin phép tôi mới đi tìm vì đây là lệnh của Thiên Hoàng nếu Đại ca ép tôi sẽ làm Harakiri (mổ bụng tự sát)

Bảy Viễn không đồng ý vì nếu cho Kobe về Nhật hẳn trốn luôn coi như huề cả làng

-Rồi sao nữa Chú Bảy,tôi là thẳng ôn nóng nhất để nghe câu chuyện

-Từ từ tao kể,cuối cùng Bảy Viễn nói -Chúng ta cần số vàng đó để mua trang bị cho Bình Xuyên và sẽ ưu tiên cho nước Nhật đầu tư làm ăn với chúng tôi sau này,cũng như chúng tôi đã cho Quân đội các anh xử dụng căn cứ rừng Sát năm 1945

Kobe nói cho hẳn suy nghĩ một vài ngày ,Bảy Viễn đồng ý và cho tao theo sát nút canh chừng thẳng này sợ nó vọt theo Việt Minh hay Cao Đài thì khổ ,

Sau hai ngày Kobe đồng ý với một điều kiện là cho hẳn về Nhật nếu tìm ra kho tàng cần một số tiền sống dưỡng già ở Nhật Bảy Viễn đồng ý không thắc mắc

Ông Bảy Dao có một hàm răng bít vàng sáng chói ông cười ra thì tóe lửa,nhìn ông đang ăn chí mè phủ tôi ngửa miệng hỏi

-Dạ Chú hàm răng Chú toàn vàng không hề chắc Chú được chia vàng của kho tàng Nhật hả Chú

Đang ăn cả bọn cười vang,ông Bảy Dao nổi khùng chửi toáng lên

-Lụ mẹ mày chơi tao hả ? tao đá cho một cái pi giờ,nói xong ông đếch thềm kể nửa mấy thằng bạn chửi tôi tắt bếp luôn.

Tất cả đi ngủ vì cũng gần 9 giờ đêm mai chúng tôi phải thực tập ,và đi thăm Bệnh viện Hồng Bàng và Viện Bài Lao Ngô Quyền,đang mơ màng đèn tắt hết,ánh đèn bên ngoài vàng vọt len qua khung cửa tôi vừa thiu thiu ngủ thì hai bóng người xuất hiện đi lên rồi đi xuống với sợi dây,dài kéo lòng thòng ,họ đem dấu nơi đầu tủ,rồi lấy cây chổi ra quét nhà gom rác lại cả hai chụm vào bờ như tìm vật gì quý giá mà họ đánh mất,rồi đi về phía tôi lấy sợi dây trên đầu tủ cứ tròng vào đầu tôi,tròng hoài không được họ lại tròng vào đầu mấy thằng bạn tôi đang nằm ngủ như chết,thời gian trôi đi trong ma mị,họ lại đi về phía tôi cột hai bàn chân tôi vào nhau,lúc này tôi cảm thấy đau nhói vì sợi dây siết chặt siết chặt lắm,tôi ú ớ vùng vẫy mãnh liệt,thì có một luồng hơi thật ấm của ai đó ngả người nằm xuống kế bên chết tôi tôi choàng dậy trời bà Sấm

-Hày đừng có la,tui muốn tìm chút hơi làn ông,tui còn chinh,tui mới có 37 tuổi cậu làm ơn phá chinh tui dùm để mai lày tui chết không thành ma còn chinh linh lắm Trong nhà lày có hai con ma lớ nhất tui quài

-Không được,không được,tôi vùng dậy nói thì người đàn bà Sấm đã cời phần dưới cặp đùi trắng toát,tôi sợ quá đứng lên dụi mắt bà Sấm dụ tôi không được chen vào giữa đám đàn ông mấy thằng bạn tôi không hay biết ,tôi đứng dậy đi xuống căn gác rửa mặt để cho bà Sấm tự do mân mê mấy tên bạn của tôi

Rửa mặt xong tôi trở lên căn phòng thì bà Sấm không có nơi đó là sao ?bà Sấm là người hay ma ?

-Trời tôi lạc vào địa ngục a tỳ,chắc nơi đây ai cũng là ma,mấy thằng bạn tôi thằng nào cũng bắn máy bay đêm đó,sáng tụi nó nhào ào phòng tắm sớm ,tôi biết nhưng không nói gì,4 thằng ôn dịch cũng làm thình,chỉ nhìn tôi một cách kỳ lạ,tụi tôi toàn là con nít mới trưởng thành,râu mép còn chưa cứng chắc bà Sấm đưa tụi nó về Tây hạ

Sáng cả bọn đến trường nhập chung với mấy ông SVQY khóa 21,đã học năm thứ ba họ lon lá bánh chọe,lên 3 chiếc xe GMC của trường xuống bệnh viện Hồng Bàng nơi này nghe nói ma tàn bạo luôn ,đầu óc tôi cứ quay cuồng chuyện đêm hôm qua,rồi ngủ gục bên vai thằng Vân,Bệnh viện Hồng Bàng và viện Bài Lao Ngô Quyền của Quân đội nơi này chữa trị bệnh nhân Lao phổi hai nơi này là trung tâm thực tập cho các Sinh viên y khoa,kể cả Y Tá của miền Nam,tôi rất ngán vào hai nơi này không khí dường như ảm thấp sợ bị lây vì vi trùng Kock dễ lây nhiễm,không trốn được và không khai bệnh để ở nhà đành đi, nhưng khi thấy mấy em Sinh viên y khoa Minh Đức thì hết sợ

Vân choàng dậy nhảy xuống xe,mấy em Sinh viên nhìn lính Quân y chúng tôi đổ bộ xuống như đi Hành quân,mấy tà áo trắng hòa vào đám áo xanh ô liu, cười nói huyền thuyên quên mẹ nó chuyện Lao

-Tối nay mày đừng chọc gậy bánh xe để Chú Bảy Dao kể nốt câu chuyện kho tàng,Bảo ngồi trước viện Bài Lao Ngô Quyền chờ xe đến rước về trường Mấy ông SVQY theo các cô gái Đại học y khoa Minh Đức đi đâu mất chỉ còn đám chúng tôi khoảng hơn Trung đội chờ xe

-Ừ tối nay tao làm thình,nhưng ổng khó tánh quá tao muốn cưa con gái ổng nhưng rét chiều tan trường năm thằng tôi có mặt tắm rửa ăn cơm chiều xong,ông Bảy Dao ngậm cây tăm tre xĩa bộ răng vàng sáng chói nhìn tôi nói

-Tụi mày nghe nè hôm nay cái thằng lẻo mép để yên tao kể

-Bảy Viễn cho Thiếu tá Nhan người đàn em thân tín nhất cùng vượt ngục Côn Sơn năm xưa, chỉ huy một Tiểu Đội lính võ nghệ đầy mình, tao làm phó sau khi Kobe trái tấm bản đồ Hành Quân của Quân Đội Nhật ra trình bày cho Bảy Viễn, nhưng hắn dấu không tiết lộ một bản đồ vẽ tay tuyệt mật trong hang núi Tàu, một toán đàn Thổ Miên và ông Thầy Pháp Miên khô đét như con mằm được dẫn đến trình diện Bảy Viễn trên bàn một ấm trà hảo hạng và hai đĩa đựng đá trắng trong như thủy tinh

-Xin mời, Bảy Viễn đưa tay mời ông Thầy bùa người Miên không biết tiếng Việt và lần đầu tiên đến Việt Nam nhìn đĩa đựng những viên đá long lanh không biết để làm gì mà ông Tướng cướp này mời mình ăn

Bảy Viễn bóc một viên đưa lên miệng nhai rạo rạo xong uống một ngụm nước trà Ô Long cười cười nhìn ông Thầy pháp đưa tay bóc viên sỏi bỏ vào miệng nhai một cái rồi tá hỏa nhả ra nói một tràng tiếng Miên

-Lục thum lục thum, ạp xà nậu, ạp chăm chăm ỏn ọp (Ông lớn người trời tôi bái phục ngài ăn đá)

Thật ra những viên đường phèn trộn với đá trắng Bảy Viễn nhận biết viên nào đá viên nào đường phèn, nên ông lờ ông Thầy pháp người Miên để cha này quy phục, không biết ông Thầy Miên này bùa phép ra sao? nhưng ông đã thi triển bùa phép bắt ấn về đêm khi bà xẹt trên bầu trời ông bắt ấn dậm chân thì bà bỗng nẹt xuống đất, té chổng gọng

-Tôi muốn chọc vào nhưng thằng Vân húc cùi chỗ bảo im

-Tụi tao khởi hành từ Long Hải đi Tuy Phong đầy đủ lương thực vũ khí đạn dược nước ngọt

Núi Tàu nằm ở xã Phước Thế, Huyện Tuy Phong Bình Thuận, cao hơn mực nước biển 130 mét, hưởng Tây tiếp giáp với những ngọn núi đá trùng trùng ngút ngàn cuối năm 1944 Quân đội Nhật, sắp thua trận tướng Yamashita Tomoyuki nhận được lệnh phải khẩn cấp đưa toàn bộ số vàng thâu tóm trên đất Trung Hoa, và Miến Điện cùng Đông Dương về Nhật, thì bị Đồng Minh đoán biết ra sức ngăn chặn thì Tướng Yamashita Tomoyuki đành phải chôn giấu, ông huy động binh lính và người Miên vác những thùng vàng, đoàn tàu mấy chục chiếc của Nhật bí mật đổ bộ về đêm trên các bờ biển VN gần những dãy núi trùng điệp, có mấy chiếc bị Đồng Minh đánh chìm

-Tụi mày biết không nhiều thùng hàng trôi trên biển ngư dân vớt lên toàn đường cát họ lấy ra nấu chè ăn thì lòi ra các đầu lâu lính nhật được ướp đường cát chở về cố hương cho thân nhân, mấy ông ngư dân ăn chè ói ra đến mặt xanh khi thấy các đầu lâu kkk

-Tao đã từng được lính Nhật mướn chặt đầu lính Nhật mỗi cái đầu một đồng chặt nhiều ăn nhiều chặt ít ăn ít, mà tụi Nhật nó chết rất nhiều tao chặt mỏi tay rồi trốn luôn vì ngày nào cũng thấy thây ma và đầu lâu, tao không ăn được ngủ được luôn mấy tháng

-Ghê vậy Chú thằng Bảo lên tiếng

-Mà tụi bây biết không con số vàng Nhật chôn khắp các dãy núi lên đến 4000 ngàn tấn tụi bây tin không? mà nghe nói bên phi Luật Tân ông Mascot trúng mánh một kho tàng của Nhật luôn mấy chục tấn toàn là tượng Phật và trang sức bằng vàng y luôn hén, báo có đặng đó, tên Kobe sở hữu một thanh kiếm Võ sĩ Đạo khi tốt nghiệp Trường Sĩ quan Tỉnh Báo Kempeitai do chính

Thiên Hoàng trao tặng, nội Thanh kiếm này cũng trị giá ngàn lượng vàng mà tụi Đồng Minh sẵn lòng, Bảy Viễn xin nhưng hẳn nói

-Thanh kiếm này là Sao bản mệnh của tôi Đại Ca, nếu Đại Ca muốn lấy thì tốt hơn nên giết tôi

Bảy Viễn nghe nói khâm phục và nể trọng tư cách một Võ sĩ Đạo xứ Phù Tang ông không đá động gì đến thanh kiếm nữa và Kobe cũng kính trọng nghĩa khí Lương Sơn Bạc của Bảy Viễn nên quy phục một lòng chuyển đi vào tháng 4 biển êm, gió nồm không mạnh lắm, vừa căng buồm vừa chèo một đứt hơi, tụi tao đâu phải dân chài lưới may mà tụi Miên nó rành nghề biển nên chèo giỏi

-Khi tụi tao đến nơi thì sóng bỗng dưng rất lớn gió thổi mưa rơi thét gào như đất trời chuyển động, tụi tao say sóng như tử hai chiếc ghe bầu gãy bánh lái trôi dạt dờ, rồi tấp vào bờ biển xa Tuy phong hơn 5 cây số, chiếc còn lại cột buồm đứt dây chằng

Nhan ra lệnh -Lên bờ tìm cách nối lại bánh lái, mẹ họ cả đám say sóng đói là luôn tao nói

-Cho nấu cơm ăn nghỉ ngơi rồi đi tiếp ,Nhan ra lệnh ai khỏe đi bộ theo Kobe ,số còn lại sửa xong bánh lái dong buồm về đúng điểm hẹn

Ông Thầy pháp người Miên ốm tong mà khỏe ông tinh bơ trước sóng gió ,ăn chỉ qua loa một vắt xôi nếp, nước chỉ thấm giọng để sống .

Tao ở lại với đám lính và tụi đàn Thổ Miên Chỉ có vài người Thổ theo ông Thầy Miên cùng Nhan và Vũ Lăng, họ đi khuất sau đám bụi cát đang thổi tới ,tụi tao lên bờ tìm cây bằng lăng đốn làm lại bánh lái, công việc xong thì tao ra lệnh ghe dong buồm chạy về hướng núi Tàu trước mặt, chạy khoảng hơn tiếng đồng hồ, thì đến bỏ neo để vài tên lính ở lại giữ các chiếc thuyền, tao ra lệnh lên trên bờ đi về hướng núi Tàu, cả bọn đi thì một cơn bão cát ùn ùn kéo đến nơi núi Tàu bỗng có ánh lửa vàng rực, tụi tao cúi đầu xuống bãi cát chịu trận

ông Bảy Dao kể đến đây thì ngáp muốn đi ngủ nên tan hàng ,tôi muốn nghe thêm nhưng không dám van nài cha này nóng bất tử thì mệt

Vừa nằm xuống tấm chiếu thì rệp tấn công, tôi ngứa ngáy khó chịu vác tấm chiếu xuống nhà dưới đập cho rệp văng ra thì một sợi dây thừng có thòng lọng rơi ra tôi lạnh người nhìn lại thì nó biến mất hai bóng ma lại xuất hiện lần này lồ lộ thịt da như người sống không còn mờ mờ hư ảo nữa

Hai bóng ma tự dưng gọi tôi bằng Thầy, người già nhất nói chắc bà ngoại Phương Tố

-Tháng trước mấy Thầy đến đây thuê phòng, hai chúng tôi biết mấy Thầy dù là Thanh niên nhưng tốt bụng nên chúng tôi ít quấy rầy mấy thầy đừng sợ chẳng qua chúng Tôi chưa đầu thai vì Vũ lăng đã ếm bắt chúng tôi giữ một cái bản đồ kho tàng núi Tàu chính xác nhất còn dấu nơi hầm rượu, và Kobe chết do Bảy Dao phóng 3 mũi dao ngay vào Tim sau khi về lại đây từ núi Tàu hẳn được chôn dưới đáy một cái lu đựng rượu

Tôi hoảng hồn không biết thật hư, tôi dường như không kiểm soát được thân thể tôi rồi tiếng hai người đàn bà xa dần, một khuôn mặt ma đàn ông dữ tợn hiện ra ôm ngực máu chảy dài đi lên cầu thang có tiếng rung nhẹ ,tôi chết cứng ôm chiếc chiếu, ông Kobe lên tiếng

-Bảy Dao đền mạng cho tao, trả thanh kiếm lệnh cho tao, tao giết mày tiếng hú như chó tru bên ngoài, tôi ôm chiếc chiếu chạy lên căn phòng đang mở cửa tôi nhào lên bộ ván ôm đại tụi bạn nhưng tôi lộn chuồng, ôm nhầm Hồng Hạnh đang ngủ say cửa phòng nàng dường như có

ai mò vào rồi không đóng chặt, tôi sợ Hồng Hạnh la lại lộn ra thì gặp ngay hai bóng trắng đứng án ngữ trước mặt ..cả hai nhìn tôi rồi gật đầu biến dạng bóng ma ông Vũ lẳng cũng không còn

-Ê tụi mày đêm qua có thằng nào mò con Hồng Hạnh không ? tôi hỏi đám ôn dịch

-Đâu có tụi tao ngủ mê mà con Hồng Hạnh nó khóa cửa phòng mà ,tao có gõ cửa xin chút dầu Bác sĩ Tín vì tao đau đầu,thằng Ba gà là thằng dê cụ nhất trong đám nó dê ngằm,tôi thì dê đạo lộ,mà mấy thằng dê ngằm mới sợ lù khù nó để cho cái lu trong bụng con Hồng Hạnh thì chết cả đám,nghe nói thằng này có bùa yêu nó dân Bến Đình Vũng Tàu

-Mày tính bỏ bùa yêu nó hả Ba gà ?

-Đâu có,nó đâu khoái tao mà tao thấy có ai trước phòng nó ghê lắm,hai người đàn bà

-Mày lộn hồn rồi chắc bà Sấm và con nhỏ Hồng Hạnh đó họ thường cùng nhau đi tắm đêm,tôi trấn an thằng có bùa mê thuốc lú này ,nó có cho tôi thấy một viên gì đó nó nói ngọc rắn nó lấy từ trong miệng ra,đôi đi nó dựng đôi đũa ăn cơm đứng meo bên cổ chai bia rồi lẩm bầm câu Thần chú,đôi đũa như cắm chặt vào thân chai không rơi. Tôi nghĩ nó có Ảo thuật chớ bùa ngải gì tôi thách,nếu mày có bùa yêu thì làm cho tụi tao thấy mới phục còn không ngọc rắn gì đó đem ra quăng đi.

Ba gà lưỡng lự -Tao sợ ông ấy Dao mày ơi,lão phóng dao hay lắm hôm rồi thằng Bảo và thằng Năm cận lò mò chuyện gì đó bị phóng Dao ngay giữa háng cắm ngay tấm vách cách củ từ hai phân

-Hồi nào tao không biết ?

-Buổi trưa thứ Bảy lúc đó mày đi thăm cô mày ,

Tụi này nó làm cái gì mờ ám nơi hầm rượu nghe xong tôi đi tìm Bảo và Năm cận hỏi

-Hai đứa tao đang ngủ trưa thì có một ông người Nhật gọi dậy nói Bảo nói

-Tao có thanh kiếm rất quý dấu dưới hầm rượu hai đứa mày theo tao xuống đào lên tao tặng cho tụi bây,tụi tao đang ngủ choàng dậy đi theo ông ta dù chưa biết ông ta lần nào theo xuống căn hầm mở cái cửa gỗ nặng thì ông ta đi vào hai đứa tao theo sau đang đứng dựa vào vách ván lấy thế cầm cây đòn gánh có sẵn trong hầm để bẫy cái nắp thì có tiếng người

-Hai thằng bây làm gì dưới này ông Bảy Dao nói xong phóng hai lưỡi dao xẹt xẹt phập phập dưới háng tụi tao mẹ họ té đái luôn,dù rằng trong căn hầm ánh sáng từ mù của cái bóng đèn chỉ 20 wat

-Tụi bây không phận sự không được xuống đây

-Tụi cháu theo ông người Nhật nói có thanh kiếm gì đó ông nói cho tụi cháu ,chú vào ông đi đâu mất không biết

-Mẹ thằng Nhật đó là hồn ma nghe chưa hai thằng ôn dịch,thôi đi ra lẹ lên tao đổi ý thiến cu hai thằng bây,tụi tao sợ quá chạy ra khỏi căn hầm luôn

-Thôi ráng đi vài tháng nữa mần khóa ,đừng tò mò mệt lắm .

-Căn nhà này tối` tắm ghê quá chắc tao dọn đi xuống ở chung với tụi thằng Khoa mày đi theo luôn Bách,ba chúng tôi lên căn gác,tôi không nói gì thêm giắc ngủ đến rất nhanh,thì hai bóng

ma lại hiện về, đưa tôi xuống một căn phòng chứa đầy những thỏi vàng và hàng trăm cái đầu lâu đựng trong thùng gỗ thông đầy đường cát vàng

Tôi mộng mị trong chiêm bao không biết nơi này là đâu trong căn nhà họ Hứa này, thì bất ngờ bà Phương Tố trông ngay sợi dây vào cổ tôi kéo mạnh bà cười lên khanh khách tiếng cười rít trong màn đêm, Bà Hồng Thảo vợ đã chết của ông Bảy Dao lấy cây roi quất túi bụi vào mông của tôi rồi hát

-Sông Hương í a ,nước chảy dạt dờ í a ,tao về Cồn hến í a đưa mày đi theo í a

-Cổ mày tao đã thắt vào í a sợi dây oan nghiệt í a mày thành thế thân í a .

Tiếng hát vang bên tai tôi, thì một cái chân của thằng thằng Xuân Chinook mấp gác qua bụng tôi làm tôi chột tỉnh mồ hôi ra như tắm cổ tôi đau thắt tôi ho sù xụ, tôi mò trong đêm tối tìm sợi dây mà hai con ma tròng vào cổ tôi nhưng không thấy, lại chiêm bao ác mộng mẹ bà chắc tôi dọn đi, ở lại đây không khá được, thì bà Sấm lù lù trước mặt tôi la hoảng lên

-Trời di Sấm khuya rồi mò lên đây mần chi ?

-Ngộ tìm hơi làn ông mà, tụi nó cho ngộ mò ,lị không thích thì tụi nó thích lúa nào cũng thích hết há chỉ có mình ngộ la thôi .

-Tui không muốn bà đụng đến tui, bà đụng đến tui tui la lên bà hiếp dâm tui ..

-He he he ..tiếng cười của bà Sấm đi xuống cầu thang xa dần, bên ngoài hơi mưa tràn vào căn gác, tôi hết ngủ được nhìn cái đồng hồ trên tường có con gà gật gật đã 3 giờ sáng ...

Đến trường Quân y tôi dật dờ ngáp hoài thì có tiếng -Anh kia đêm hôm qua làm gì mà hôm nay ngáp dài ngáp ngắn hoài

-Chết ông Tu bíp dạy Y khoa phòng ngừa này rất khó tính, ông nhìn tôi rồi hỏi

-Anh cho tôi biết chườm nóng và chườm lạnh trong trường hợp nào ?

Tôi đang ú ớ, chưa biết đáp làm sao vì tôi ngủ gật đầu có nghe bài giảng, thì ông nói

-Anh ở lại lớp viết cho xong bài tôi giảng mới được phép về .

Tôi về muộn vì nấn ná ở lại sau khi làm xong bài và nghe tin tức cuộc Hành Quân 719 trên đất Lào, sau khi chúng tôi nhập học một tháng tức ngày 8 tháng 2 ông Tu bíp nhìn tôi nói -Không khéo các anh sẽ bị tổng vào mặt trận này nếu kéo dài Sư đoàn 1 và Dù đang thiếu Trợ Y đấy, hôm qua ông Tiểu Đoàn trưởng Quân y Dù có về đây hỏi thăm các anh, chắc sẽ gặp các anh nay mai anh có gốc bự phải không ?

-Dạ không, em là con bà phước Bác sĩ

-Tôi xem hồ sơ của anh ông Tùng phê rất tốt, thôi ráng học nói xong ông đứng dậy đi ra khỏi phòng không nghe thêm tin tức về cuộc Hành quân 719 .

Cơm và đồ ăn bà Sấm dành cho tôi trong cái lồng bàn bằng tre ,đã nguội thịt kho Tàu và canh rau má chỉ hai món, nuốt vội cho xong mấy thằng bạn ôn dịch đang nghe ông Bảy Dao kể chuyện kho tàng, tôi phải đi tắm chạy xuống phòng tắm thì có tiếng nước chảy ai đó đang tắm tiếng hát Sài gòn đẹp lắm Sài gòn ơi của Hồng Hạnh vừa tắm vừa hát, tôi nhìn vào khe hở ánh

đèn hư ảo rơi vào tấm thân trần truồng chỉ thấy phân nửa phía trên,tôi thở mạnh một tiếng nói từ cõi âm ti bên tai

-Mi hôm nay cả gan hỉ,thì cái thông lọng tròng vào đầu tôi,tôi né tránh ngã nhào vào cánh cửa Hồng Hạnh hỏi -Ai đó ?

Sợ nàng la lớn ông Bảy Dao nghe tôi nói -Anh đi tắm em xong chưa ?

-Sắp xong,Hồng Hạnh đi ra mái tóc khô rang .

Bóng ma ẩn hiện hoài ,âm khí dày đặc trong ngôi nhà này,trong nhà kho có mấy cái hòm sơ đồ chói mà ông Bảy Dao đặt làm từ trước,đi ngang qua đó nhìn vào lạnh xương sống,tôi không biết lý do gì ông KoBe Vũ Lăng bị giết về tay Bảy Dao,để từ từ tôi hỏi,lúc đó thời loạn lạc Bình Xuyên giết người như chó mèo,cái chết Vũ Lăng chắc do vàng mà ra

Hôm nay lớp học vừa xong,thì ông Quan 4 Bác sĩ Dù đến lớp ông kể chuyện về Quân Y dù,ông phong độ trong bộ đồ Dù rất đẹp màu huyết dụ,mắt hơi lộ một mí,chúng tôi đứng lên đồng loạt chào Tay khi nghe tiếng của ông Bác sĩ Đức phụ trách lớp học về đề tài cấp cứu rắn cắn và dây ta rô,hồ phắc

-Các anh ngồi xuống ông Bác sĩ Dù ra dấu rồi nói

-Dù đang đánh ở Hạ Lào các anh ai muốn về Quân y Dù thì ghi danh trước ,nếu thích sống Hùng sống mạnh,chúng tôi rất cần Trợ y cho các Trung đội Quân y Dù lát nữa sau khi gặp các anh có thể gặp Bác sĩ Tường của Dù ghi danh,Sau cuộc nói chuyện qua loa về Quân Y Dù và Bệnh viện Đỗ Vinh của Nhảy Dù nơi này không cần Trợ y mấy thằng bạn tôi đa số ghi danh tôi tính ghi danh thì gặp đàn Anh TSQ đang học khóa 20 Sinh viên Sĩ Quan Quân y tên Bùi Đức Hùng nói

-Đàn em đừng vội bộ mày muốn xanh cỏ sớm hả? học xong chọn chỗ gia đình chỉ còn mình chú tìm nơi an toàn mà về,cuối tuần tao mày về thăm trường đi với anh

-Dạ; đàn em nghe lệnh,lớp tôi chỉ mình tôi đơn độc về Quân y,một số chuyển về trường Chu Văn An học lớp 12

-Các anh ngày mai tự túc đến Bệnh Viện Từ Dũ để ngắm các bà đẻ đá khỏi đến đây. Ông Dr Huy Mập cười như ông địa ăn chè nói,ông này đang làm tại Quân y viện Trần Ngọc Minh kế bên Trường Quân y đã có chương trình sáp nhập vào luôn trường Quân y trong tương lai,nghe đi tham quan Bệnh viện Từ Dũ tụi tôi hơi nản không hứng thú nhưng phải đi cho biết rồi cũng phải học cách đỡ đẻ thôi chạy trời không khỏi nắng .

Đêm nay 5 thằng chúng tôi nôn nóng chờ ông Bảy Dao kể thêm về kho tàng núi Tàu Bữa cơm chiều hơi muộn vì chờ Chú 7 về ,tôi rà rà bên Hồng Hạnh để nghe mùi hương Bồ kết còn đọng trên mái tóc đen tuyền ai đó gọi là tóc mây ,lúc không có ai tôi chọt hôn đại vào mái tóc. Hồng Hạnh để yên cho tôi hôn nàng không phản đối Như vậy nàng đã chịu đèn,tuổi trẻ chỉ nhiều đó đủ để tôi ngủ một giấc ngon lành đêm nay

Chú Bảy Dao về ông mang về một ký xá xiu món mà con gái ông thích nhưng chắc cho tụi tôi ké,cơm và đồ ăn đã dọn sẵn chờ ông tôi là thằng xấu tánh đói ,cứ đi ra đi vào bẻ củ cà rốt nhai đỡ đói Hồng Hạnh biết tôi đói lắm nhưng không dám cho tôi ăn vụng sợ bà Sấm la,mấy cây mía bà Sấm mua để làm thịch nường còn dư

Tôi ăn cơm xong đem ra bếp lửa nướng,tất cả ra ngồi bên hiên bóng cây bã đậu về đêm dưới ánh đèn vàng vọt bên đường như bóng ma rũ tóc

Chú Bảy Dao uống hết ly trà ông lấy lóng mía cắn cái rột loại mía nâu ngọt lịm,rồi lấy giọng kể chuyện kho tàng núi Tàu

-Nhan và ông KoBe cùng ông Thầy pháp và 5 người miên đã đến trước một hang động có lối thông ra biển,chờ nước biển rút thì lộ ra một con đường vừa đủ một người đi vào,đến một vách núi ông KoBe mở tấm bản đồ mang theo,lối vào chẳng chịt chẳng biết đi hướng nào sợ bị mìn bẫy lính Nhật gài từ trước

-Đây là một kho báu tôi không biết có bao nhiêu vàng,cần một cái xà beng,tao cho người ra ghe lấy xà beng vào,ông Kobe tìm một khe hở nơi vách đưa xà beng nạy những tảng đá lớn thì mùi hôi thối nồng nặc lan ra nhanh,những tiếng hú của ai đó vang lên hòa cùng gió biển tràn vào thật ghê rợn

Tao và ông Nhan lui ra bên ngoài canh chừng ,bên trong hang động tối đen ,tụi tao phải đốt đuốc bằng dầu Chai lên cho sáng,một hố nước sâu kho báu nằm dưới đó trên miệng hố mìn dày đặt,ẩn dưới lớp cát mịn ,Vũ Lãng đi theo một lộ trình trong bản đồ,bọn đàn ghe Miên cho người lặn xuống đáy hồ những thùng gỗ chất đồng rồi trôi lên thòng dây lặn xuống,thì tiếng tru tréo của những con ma xó bị giết để giữ kho tàng vang lên,những người thợ lặn bị hồn ma dưới đáy ngăn cản không cho đụng vào các thùng gỗ,ông Thầy Pháp phải đốt nhang khấn vái bắt ấn liên tục

-Án án,ồm ộp,ma răng kăng tai,lộn tùng phèn lộn tùng phèo,bay xà cạp ,mất quần bò ,mặc xà rồng ,leng keng ,leng keng,ông Thầy Miên đọc sao tao nghe dậy nhiều đó rồi ông hét lên,dùng roi cá đuối mà ông quất quanh bụng ,đánh vào không khí troc troc tiếng ma kêu quỷ hờn bồng yên lặng

Những đóm lửa xanh lè xẹt lên xẹt xuống thật ghê rợn,ông KoBe tìm ra một nơi cho nước trong hồ thoát ra phía sau hang động,một tảng đá thật lớn được mọi người xúm đẩy nạy chỉ xê dịch một chút nước theo đó chảy ra,hì hục cả hơn 2 tiếng đồng hồ thì mới xê dịch phân nửa nước thoát ra rất mạnh,lòng hố cạn dần những thùng gỗ hiện dần với hàng chục bộ xương mà lính Nhật giết sau khi mang những thùng này từ dưới Tàu lên Nhan nhẩy xuống nạy một thùng thì chóa mắt bởi những thỏi vàng,ra lệnh cột dây kéo lên,hơn 100 thùng vàng đầy ắp,di chuyển hết xuống 3 chiếc ghe Tao và Nhan cùng vác vác mấy thùng vàng nặng hơn 100kg như một một bao gạo tạ chỉ xanh thời ông Diệm,vác mới phân nửa,thì bên trong hang động một tiếng nổ dữ dội vang lên tụi tao hoảng hốt lo ẩn nấp,một lát sau yên tĩnh chạy đến cửa hang động Thì mẹ nó núi đá sụp xuống che lấp của hang ông Vũ Lãng kẹt trong đó với mấy người Miên và ông Thầy pháp,coi như xong tiếng nổ lớn sợ tụi xà lúp Pháp nghe,tụi tao đành xuống ghe dong buồm chèo trôi chết ra khơi mới lấy được 25 thùng vàng ,đến sáng thì bị tụi Hải Quân của mình nhá đèn ra lệnh hạ buồm,tụi tao không còn cách nào chuẩn bị chống cự .Tàu Hải Quân cập lại

-Bình Xuyên đi đánh cá Hải Quân ời phe mình mà

Một ông quan 3 nháy sang,thì người tao quen

-Cha Bảy Dao mần gì đi ra tới ni cha nội

-Tao đi Công tác cho Bình Xuyên không có gì đâu,thôi khi nào về Vũng Tàu gặp tao nhậu

-Có buồn thuốc phiện hông vậy cha tui nghi quá,nếu có thì cho tui tui vài chực két bia

-Về Vũng Tàu tính,mày mà lạng quang tao nổ súng .

-Hú hồn,tụi tao thoát về Rừng Sát với 2 tấn rưỡi vàng thỏi ,mẹ sau này bị lấy hết khi Bảy Viễn bị vây trong Rừng Sát lúc bị Quân đội tấn công Tổng hành dinh cầu chữ Y Bảy Viễn nghe KoBe chết ông tiếc hùi hụi luôn,chắc tiếc số vàng còn lại không lấy hết.

Ông ra lệnh tao đem lính ra núi Tàu dùng mìn phá miệng hầm chui vào ,nhưng tình hình lúc đó Ông Diệm muốn dẹp Bình Xuyên,tao phải chỉ huy những cuộc chống trả cùng với Nhan trên kinh Tàu Hủ,Nhan trúng đạn chết tao thoát về Rừng Sát rồi đầu hàng Dương Văn Minh,tao bị tra tấn như tử về tài sản của Bình Xuyên dấu nơi nào gần 3 tháng mới được thả

-Thôi ngủ mai tao kể tiếp vụ Vũ Lăng

-Ổng còn sống hả Chú Bảy ?tôi hỏi dồn

-Đủ rồi mày dùng xà beng cạy miệng tao,tao cũng không kể tiếp thằng ba trợn sao mùi bồ kết thơm không ?mày không qua mắt tao đâu tao đứng trên lầu thấy hết may mà mày không sàm sỡ với con gái của tao,tao đã lấy dao ra rồi liệu hồn

-Tôi nghe xong đổ mồ hôi hột ,nhìn con nhỏ Hồng Hạnh bên bếp lửa than sấp tàn đôi gò má nó đỏ như trái mận phải chi hun vào đôi má đó một phát chắc phê lắm

-Mày dê quá coi chừng ăn phi tiêu,Vân cười cười nói,thôi ngủ đi mai đi lên bệnh viện Bảo sanh Từ Dũ xem đàn bà đẻ,bệnh viện này cũng do Chú Hỏa hiến tặng đất xây năm 1937 tụi Nhật cũng trưng dụng một thời gian .

-Tao không muốn đi bệnh viện Từ Dũ ngày mai,tính khai bệnh nhưng kẹt có trong chương trình học,nếu không đi sau này thì không biết thì kẹt lắm

Vân trầm ngâm một chút rồi nói-Thôi đi kệ nó nhắm mắt qua ải tao không ghi danh về Dù

Tôi bây giờ thắc mắc về cái chết của ông Kobe và vợ của ông Bảy Dao ,tính ưa tò mò và lục lọi nên tôi phải xuống hầm rượu lúc ông Bảy Dao vắng nhà cuối tuần để chờ ông kể nốt câu chuyện về chuyến đi lấy vàng két cục ra sao ? tối đến hôm nay trăng rằm thật sáng,cơm chiều vừa xong Hồng Hạnh đem bài ra học nơi cái bàn ở góc phòng ăn,nàng có ý chờ tôi sà tới thả dê mấy thằng bạn tôi kéo tôi xuống phố vì ngày mai tự túc đến bệnh viện Từ Dũ 10 giờ sáng ,tôi không đi xuống phố chờ ông Bảy Dao hứng kể thêm câu chuyện kho tàng

-Mấy thằng kia đâu rồi Bách ?ông Bảy Dao đi xuống thấy tôi ngồi chầu rìa ngắm con gái ông đang ngồi nơi cái bàn,bên ngoài ánh trăng sáng rọi vào khung cửa ông chợt nhớ đến bà Hồng Thảo vợ ông,câu chuyện năm nào bỗng hiện về Vũ Lăng và vợ ông lẹo tẹo với nhau ông đã đánh vợ ông và Vũ Lăng can thiệp rất nhiệt tình cả hai đánh nhau một trận dưới hầm rượu chật hẹp.

-Chú Bảy kể tiếp vụ lấy vàng đi.

-Tao chưa hứng tối mai đi nhiều người nghe tao mới hứng ,Bà Mai Hoa quyền đó tao nói sẽ dạy cho mày mày muốn học ra sân tao dạy cho ,

-Tại sao gọi là Mai Hoa quyền Chú Bảy

-Thì trong Mai hoa Ngũ lộ quyền Bắc Phái Thiếu Lâm, mấy ông sư nhìn cây mai khi Xuân về hoa nở trong gió Xuân ẻo lả, vững chãi mấy ống chột nghĩ ra những thế võ tuyệt vời 57 thế tao dạy mà 50 chục thế tao dấu lại 7 thế nghề Võ thường thì như vậy nên thất truyền

-Cháu đã học Bài Lão Ma, bây giờ ra dẫn quyền chú dùng Mai hoa quyền cháu dùng Lão mai đánh nhau, nếu Chú trên cơ cháu sẽ học

-KKK mà khá lắm tao thích lối ngạo mạn và nghĩa khí của mà chơi luôn ra sân đi

Tôi chơi cái quần nhái của Quân đội phát, nó có chất thun nên khi mặc vào chính giữa độn lên một cục như cái vôi ấm nước, con Hồng Hạnh dừng học bài ra đứng bên hiên nhìn tôi và ông già nàng đánh võ

Ra sân tôi bái Tổ xong nói -Cháu nhường Chú ra đòn, ông Bảy Dao bái Tổ xong đứng Chảo mã Tấn, tôi tiến lên với chiêu nghiêng thân thể thận trọng đi ngựa một không nhảy loi choi như đánh đánh đài

Ông Bảy Dao nhanh như chớp tấn công bằng thế đá như Xuyên tâm cước, rồi xoay người tung đòn chân sấm sét giống như cú đá lạc mã, nhưng khác dùng cạnh bàn chân vét ngang cổ, hơi gió của cú đá hệt làm tôi lạnh người nếu trúng cú đá tôi lật gọng ngay, ông tới tấp tung ba đòn chân Nam Quyền Bắc cước Ông Bảy Dao học bài Mai hoa quyền của Thiếu Lâm Bắc phái nên sở trường của ông là đòn chân nhiều hơn Tôi cẩn thận giữ khoảng cách rất gần dùng chỏ để phá đòn chân, khi ông tung cú Hồ điệp song phi, tôi lách người tung thế Tàng nha hổ dương oai xiết thảo, rồi tung người đá một cú Bình sa lạc nhận, lúc này tôi đem hết tuyệt kỹ võ học ra đánh, vì Ông Bảy Dao càng đánh càng dùng tuyệt kỹ công phu, một cú đấm thối sơn phượng dực của sức trai ông đỡ làm ông té bật ngựa nhưng ông nhanh nhẹ tung một đòn chân ngay giữa chân thủy vào ngay xương chữ T, tôi dùng thế thế Lão hồi thoái tọa, hóa giải nhưng đã muộn cú đá trúng ngay vào cánh tay khi tôi kéo về phòng thủ nơi ngực chấn động mạnh nơi lồng ngực

Tôi nhảy lui nói

-Dạ Chú Bảy con xin bái phục .

-Mày tiếp tao được mấy chiêu toàn đòn độc khá lắm ,

-Chú đánh cháu mấy thế sát thủ không hề, rùi con chết thì sao ?

-Tao ra tay còn nương nhiều lắm, thôi bắt đầu tao phân thế Mai hoa dạy cho mày chục đêm

Chuyện gì chứ chuyện học võ tôi sáng dạ lắm , như dê gái học đầu như đó ,Chú Bảy gốc Tiều Châu ông học Mai Hoa quyền trên Mai Hoa Thung do một người Tàu dạy Ông muốn thiết kế Mai hoa thung dạy tôi nhưng tôi nói

-Cháu không có thời gian Chú Bảy; lính mà Chú con học được bài Mai hoa cũng may lắm rồi, ông Bảy Dao sau buổi tranh tài võ học kết tôi ra mặt luôn

Đến 10 giờ đêm mấy thằng bạn đi xem phim Romeo juliet về khen hay Hồng Hạnh đòi đi xem .

Vân nói -gần cuối có cảnh hai diễn viên khóa thân nhưng bị kiểm duyệt cắt bớt uống quá con nhỏ 15 tuổi đẹp tuyệt luôn kkkk mà dẫn Hồng Hạnh đi xem về bay màu.

-Ê ê nhỏ nhỏ lại mày bô bô lên ông già nàng không cho đi .

Đêm nay mưa chợt rơi nặng hạt, một trận mưa lớn nước chảy như dòng suối từ con dốc tràn về chảy tràn xuống tầng dưới vào hầm rượu thì hai bóng ma xuất hiện, họ đi lên cầu thang, hai bóng ma đi tay không họ không cầm theo sợi dây như thường lệ tụi tôi ngủ không đóng cửa phòng để gió lùa vào cho mát đang mơ màng thì bóng ma lớn tuổi đến bên tôi lay nhẹ nói

-Tôi sẽ giúp Thầy lấy thanh kiếm của KoBe, chúng tôi sẽ đi đầu thai vì sắp có người thế mạng nay mai

-Trời ai vậy? không phải tui à ghen, tôi la lớn trong giấc mơ, bóng hai con ma bây giờ mờ mờ họ không phá tôi như mọi hôm, mà tôi đâu cần thanh kiếm nên từ chối

-He he Bảy Dao đã đoạt thanh kiếm, sau khi thanh kiếm rút ra khỏi vỏ thì có máu đổ con gái tôi Hồng Thảo đã chết vì thanh kiếm này cậu lấy nó đem giao lại cho người Nhật, hai hồn ma tâm sự rất nhiều nơi cõi âm, nó không xa ngay trước mắt mà người trần mắt thịt không thấy, họ sống chung đưng với con người nhưng không có vật chất Như ngọn lửa khi hết nhiên liệu thì tắt, chờ một nhân duyên mới thì tái sinh.

Sau chuyến đi đến bệnh viện Từ Dũ học thêm kinh nghiệm đỡ đẻ, bà nữ Hộ sinh chỉ dạy tận tình, mặt tụi tôi đỏ kè vì mắc cỡ chỉ có thằng Ba gà và thằng Bảo rất nhiệt tình chắc nó cần học để sau này mở một xưởng đẻ, rồi đi xem mấy cái hủ đựng quái Thai Tôi không muốn nhìn đi ra hành lang chờ ghê quá, sợ tối về bị ám ảnh ngủ không được

Ăn cơm chiều xong, tôi đánh bạo khi thấy Hồng Hạnh cứ nháy mắt ra hiệu cho tôi là xin phép đi xem phim Romeo và Juliet

-Dạ Chú Tám hôm nay Chủ Nhật cho con đưa Hồng Hạnh đi xem phim

-Cái gì bộ mà y giỡn mặt tao hả?

-Đi xem phim thôi mà Chú Bảy, con ngồi cách một ghế mà.

-Mụ nội mà khôn hèn, ai biết mà ngồi xa hay gần tối đen tay chưng mà thấy máy con gái tao chịu đời sao thấu, thôi dẹp không Xi la ma gì hết nghe tao kể chuyện tiếp vụ tìm kho tàng

Tôi xụi lơ, cả đám bạn tôi ngồi lại nghe tiếp vụ hang động bị sập Chú Bảy Dao nhìn tôi với ánh mắt hơi nghiêm khắc kể tiếp.

-Mấy người Miên kéo các thùng vàng lên, Kobe đi ra phía sau hố nước biển, vừa khuấy dạn sau dây đá thì một thùng vàng rơi xuống ngay một trái mìn, sức nặng của trăm ký lô vàng kích nổ một trái mìn chôn dưới bãi cát, thị da ông Thầy pháp và 4 ông người Miên văng tung tóe, mùi máu đậm đặc trong cái hang, sau tiếng nổ ông Kobe không dám chạy về nơi hố nước biển sợ những trái mìn còn lại, cửa hang bị lấp tối đen như đêm 30, KoBe lần mò đi ngược hướng vào sâu trong hang nhờ ánh sáng của Thạch nhũ, định thần cho đôi mắt quen với bóng tối ông moi gói thuốc hút ra nẹt lửa từ cái hộp quẹt Quân đội đốt thuốc, ông rít lên tìm mớ võ cây khô còn dùng được làm đuốc thấp sáng về lại nơi hố vàng 5 người biến mất những mảng thịt bám đầy trên vách đá cái đầu ông Thầy Pháp người Miên nằm trơ vợ trên bãi cát phần thân nát bét còn 4 người khác thì biến dạng nát như đồng thịt xay, máu đọng thành vũng thắm dưới lớp cát, những thỏi vàng văng trên miệng hố dính đầy thịt da người

KoBe hy vọng Nhan và tao sẽ tìm cách cứu, hay trở lối vào hang động vì vàng còn rất nhiều, mẹ nghe tiếng nổ kinh thiên động địa như bom, tụi tao sợ vãi đá biết là tất cả chết hết rồi đâu ngờ Vũ Lăng còn sống....

Chiến tranh nó ở đâu bên đất Lào,dân Sài Gòn vẫn sống bình thường,chỉ có những người vợ lính và thân nhân họ mới lo âu đêm đêm ôm cái Radio mở đài Quân Đội để nghe tin tức chồng con của mình,chúng tôi những thằng lính mới gia nhập cuộc chơi chưa thật sự chạm trán với cái chết,Sài Gòn chưa có giờ giới nghiêm,những thằng lính xa nhà đưa thì ở Nha Trang,Phan Thiết,gần nhất là Vũng Tàu vui buồn bên nhau ở nơi căn nhà trọ đầy ma này ,nó dường như có một cái gì đó nửa thật nửa ma,cứ ám ảnh tôi còn 4 thằng kia thì tụi nó không để ý,có những khuôn mặt lạ lẫm xuất hiện về đêm rồi biến dạng,họ không nói gì khi chạm mặt với tụi tôi họ chỉ gật đầu và nhếch mép cười

Tôi chỉ mong ông Bảy Dao kể nốt câu chuyện rồi quên đi chuyện đi xem phim Romeo Juliet vì Hồng Hạnh đã đi xem với bạn cùng lớp về kể lại cho tôi ,tôi chỉ biết chắc lưỡi tiếc rề mà thôi,phải chi trong bóng tối của rạp Cinema lớp vải lụa cạ vào lớp vải quần lính nóng hổi cũng phê lảm lảm ,đầu óc tôi cứ lẩn thẩn cái vụ đẻ đá của phái nữ sau khi thăm Bệnh viện Từ Dũ về,rồi chợt nhớ đến 3 đường Cách mạng của bộ phận đó nơi đàn bà,hôm đó tôi mới thấy tận mắt 3 con đường đó khi một sản phụ nằm trên cái bàn,gác chân dạng háng ra,nhớ đến lời ông Tu bíp Huy bỗng bật cười như chạm dây

-Trời mấy thằng tôi nhắm mắt lại chỉ thấy chân trời tím ngắt và cái gì đó lúc lắc rồi teo luôn

-Anh Bách em ngứa,một tiếng nói nhỏ sau lưng khi tôi thả hồn bên khung cửa nhìn ra con đường đầy người đi vội vã trước mắt trời sắp mưa

Hồng Hạnh nói là ngứa sau lưng nhờ tôi gãi dùm,chờ cơ hội ngàn năm mới có

-Đâu đâu ? mà mà em ngứa ở đâu ?tôi cà lăm

Hồng Hạnh xoay lưng bờ vai nàng run nhẹ,tôi đưa mấy ngón tay vụng dại của tuổi mới lớn gãi nơi nàng chỉ rồi dừng ngay sợi dây ba chạc,nâng hai quả lựu đạn phía trước chu choa tôi dùng hết hai bàn tay xoa bóp nhào nắn cái lưng rắn chắc,thì bà Sấm già đi lên bà đi nhanh đâm sầm vào Hồng Hạnh làm hai đứa tôi rơi xuống khỏi Thiên đàng

-Dì đi gì như ma đuổi Hồng Hạnh nói

-Dạ xin lỗi cô chủ vì tui ra bến xe đón đưa cháu của tui lên đây tìm diệc làm nên hấp tấp .

Chiều hôm nay nơi bàn ăn có thêm một người đàn bà cháu bà Sấm từ Sóc Trăng lên khuôn mặt hơi xanh có vẻ mệt mỏi,chị lớn tuổi hơn chúng tôi có nhan sắc ít nói, với nụ cười héo hắt quê mùa lăm lì như cái bóng bên bà Sấm,cơm chiều xong ông Bảy lấy tấm xia răng vàng bưng ly trà ra mái hiên 5 thằng tôi đi theo Hồng Hạnh lui về phòng trước khi đi đá lông nheo bực bực ra dẫu 2 ngón tay,tôi mù mẫm chẳng hiểu thì Vân nói

-2 giờ khuya,hai ngón tay là Victory mẹ tao chỉ đoán vậy ,nó ra hiệu cho 5 đứa mình?nhưng nó đá lông nheo với mày tao thấy thôi; kín đáo một chút chấm mút rồi quất ngựa khi ra trường hay mần rề luôn he he

Chú Bảy Dao hôm nay hớt tóc cao ráo,ông cười hàm răng tóe lửa dưới ánh đèn trên trần mái hiên dội xuống .

Ông cất tiếng -Tụi bây nghe thêm cho đã lỗ tai rồi đi ngủ

-KoBe không chết hẳn tìm được những thùng lương khô của lính Nhật còn sót lại Nước thì nhỏ giọt từ vách đá,hắn ăn uống cầm cự dùng xà beng nạy những hòn đá khổng lồ lấp cửa hang nhưng vô vọng,trên trần hang động cao có một lỗ thông hơi chắc do lính Nhật đào trừ phía

trên ngọn núi, không cách gì leo lên đó để thoát ra KoBe không thất vọng, hang động này rất rộng hẳn đốt đuốc đi hết, thì tìm thấy những bành cao su, và Đồng hàng trăm tấn, những xác chết khô đét của nhân công và lính Nhật, có mấy cái xác bị cụt đầu, và những thanh kiếm Sĩ Quan Kempeitai, vẫn còn sắc lẹm, đêm tối hang động lạnh lẽo những tiếng rên ai oán của hồn ma chết oan ức làm KoBe không cách nào ngủ được, đến đêm thứ 7 một hồn ma hiện lên tự xưng là Yamashita Tomoyuki đã bị Đồng Minh treo cổ, trong một phiên tòa xử tội phạm chiến tranh tại Phi luật Tân.

-Mi theo ta KoBe ta sẽ dẫn người thoát ra nơi này, nhớ mang theo một ít vàng đêm mai khi ánh trăng xuyên qua lỗ thông hơi, nước sẽ dâng lấp hang động người bám vào chiếc phao nước dâng lên gần đến đó, quăng dây với cái móc đu người lên cái lỗ thông gió

Thì ra hang động này sẽ ngập nước hơn 7 mét khi vào mùa trăng tròn, nước từ trên nguồn đổ xuống hang động và nước biển dâng lên vàng và cao su, đồng, chìm trong biển nước một vài giờ đây là cơ hội chỉ có một lần trong một năm mà thôi

KoBe tìm được dây và một cây liềm cong nơi hang động, cột dây và một cái phao dùng cho cứu sinh của Hải Quân Nhật, lấy một thỏi vàng chặt ra làm 4, bỏ trong túi quần nhà binh KoBe không lấy thêm vì nặng và nguy hiểm, lấy đủ để chi tiêu lúc thoát ra khỏi hang động, đến 2 giờ sáng thì hồn ma xuất hiện sáng mờ mờ tiếng nước kéo về dồn dập rất nhanh, phía hang động nước biển cũng dâng lên tràn vào

-Nhà người chuẩn bị nước dâng nhanh và cũng rút nhanh lẹ lên

KoBe tròng phao vào nhét thêm vài hộp lương khô, trong một cái túi nhà binh chống nước chờ đến 4 giờ sáng, nước dâng lên cao cách lỗ thông hơi khoảng vài mét

-Tung dây tiếng ma hồi

-KoBe cố gắng quýt tung cái liềm lên không xuyên qua cái lỗ thông hơi lại rơi xuống cái liềm xoay tít trong không gian rớt xuống nước

-Mạnh lên tiếng dục gấp rút từ âm ty vọng bên tai KoBe

KoBe nín hơi vì ở dưới nước không có thể, ráng ném mạnh lúc này nước không dâng thêm nó đang lênh bênh, cái liềm xuyên qua lỗ thông hơi KoBe mừng, kéo nhẹ sợi dây lưỡi liềm bám vào những thân cây trên ngọn núi

Tiếng ma Yamasita Tomoyuki réo bên tai -Đu người lên ta không giúp được ráng lên

Chật vật lấm đu lên rớt xuống vài lần KoBe mới leo lên bám được vào lỗ thông hơi đưa cái đầu cùng hai tay bám vào, leo lên bầu trời quang đãng trăng sáng rọi xuống khu núi đá lưa thưa vài gốc cây.

-Tiếng vọng từ đáy hang

-Ta trấn đóng nơi này khi nào có người đến lấy hết vàng ta mới đi

KoBe vái lạy nói lên một tràng tiếng Nhật -Yamasita Tồ gồ tồzì xù hù tồ

Lội bộ mấy tiếng đồng hồ qua cánh đồng muối cho đến sáng mới ra Quốc Lộ bán chiếc nhẫn vàng kỷ niệm của bạn gái đeo nơi tay trước lúc đột nhập kho vàng cho một người bán quán bên vệ đường nơi Tuy Phong, xin tắm rửa nơi lu nước phía sau người đàn bà Việt chất phác nấu cơm cho KoBe ăn bà không nghi ngờ vì KoBe nói tiếng Việt rất thạo, ăn xong miếng cơm đậm

bạc với cà muối Kobe thấy ngon miệng hơn bao giờ hẳn đón xe về Phan Thiết vào nhà một người Tàu bạn thân gần Công xi rượu Chợ Lớn nghỉ ngơi, nhờ bán số vàng

KoBe không dấu diếm chuyện Bình Xuyên tìm vàng và bị mìn nổ tan xác mấy người, vì khi đem những mảnh vàng ra thì người bạn Tàu đoán biết

Ông bạn Tàu thì không tham lam, họ chỉ cần sống bình an làm ăn không quan tâm đến chuyện kho tàng quá tầm tay của họ, KoBe đón xe đò về Sài Gòn với số tiền khấm khá

KoBe, xuất hiện tại nhà ông Bảy Dao, Bảy Dao kinh ngạc ông không ngờ Bảy Dao hiện về bất chợt như hồn ma, Bảy Dao ú ớ hỏi ông Thầy pháp và mấy người Miền

-Chết hết rồi, tôi số mạng lớn làm sao chết được Bảy Viễn không còn cơ hội để tìm thêm kho tàng hiện có một nhân vật mới xuất hiện .

-Tôi xin tá túc với anh không về Tổng Hành dinh, anh kín miệng dùm, thời Bình Xuyên sắp tàn

Bảy Viễn lúc này đang lo đối phó với tình hình mới , chuyện kho tàng và KoBe ông không nhắc đến, thì Trung Tá Lê Văn Bường đã nghe phong phanh Bình Xuyên cho người đi tìm kho tàng của Nhật , thì ông liền gặp nhân vật thiết kế Chế độ Cụ và chuyện tìm người biết kho tàng còn duy nhất là KoBe, mà KoBe không còn thấy xuất hiện nên ông Bường nhận lệnh là phải tìm Bảy Dao để mua chuộc về với Chính Phủ ưu đãi tối đa

Nhưng KoBe lại sợ ý xuất hiện làm cho mật thám biết, Bảy Dao không còn cách gì khác đành thú nhận với Bảy Viễn, Bảy Viễn đập bàn quát mắng Bảy Dao

-Mày cho thằng Nhật đó đi mò tôm đi lẹ lên

-Đại ca thằng Vũ Lăng này không vừa, giết nó không phải để em tính

Nhận lệnh Bảy Viễn, Bảy Dao tìm cách đoạt thanh kiếm Nhật của KoBe chưa biết dấu nơi nào

.

Vũ Lăng đã gặp Trung Tá Bường về vụ kho tàng, nhưng không qua mặt tai mắt Bảy Dao

Khi KoBe tá túc tại căn phòng dưới hầm rượu, Hồng Thảo vợ Bảy Dao, thường gặp để nói chuyện trên trời dưới đất thì tình cảm họ nảy sinh lúc nào không biết vì Vũ Lăng đẹp trai phong độ có học thức hơn, tình cảm chưa đi đến những cơn dục vọng bốc cháy vì bà Hồng Thảo rất sợ Bảy Dao, Bảy Dao trong một bữa tình cờ gặp hai người hôn nhau dưới hầm rượu Bảy Dao nổi cơn ghen kéo tóc vợ mình, tát cho một tát tai

Vũ Lăng chộp tay Bảy Dao tung một cú Atemi chớp nhoáng vào gáy ông Bảy Dao, Bảy Dao gục xuống choáng váng, nhưng định thần lại cả hai đánh nhau vài hiệp

Vũ Lăng chộp thanh kiếm để trên thùng rượu, rút nhanh ánh thép xanh lè tỏa ra trong căn phòng ánh sáng lờ mờ Vũ Lăng lia một vòng tròn nói

-Tôi biết anh đã nhận lệnh Bảy Viễn giết tôi, tôi khuyên anh nên hợp tác với Trung Tá Bường công danh không phụ anh nghe tôi đi Bình Xuyên sắp tàn

-Mày tăng tịu với vợ tao đây là một sự sỉ nhục với dân Giang hồ mày đâu xứng đáng là một Võ sĩ đạo nên chết đi trong một thoáng KoBe dường như ngộ ,hắn rút một thanh đoản đao lúc nào cũng nhét trong lưng quần, hắn quỳ gối xuống để làm Harakiri thì vợ Bảy Dao nhào vào thanh đoản đao đâm ngập khoang bụng, nằng hét lên dấy đành ạch

.Bảy Dao chết đuối cắm hờn ,ông rút nhanh ba lưỡi dao phóng ngay vào thân mình đang quỳ bất động của Vũ Lăng,Vũ Lăng ôm ngực đầy máu nói

-Bảy Dao làm ơn dùng thanh kiếm chặt đầu tôi dùm.

-Tao không chặt đầu hần để cho Vũ Lăng chết gục tao ôm thân thể bà Hồng Thảo đầy máu đi lên nhà bếp,rồi cùng đàn em chôn xác Vũ Lăng và giấu luôn thanh kiếm Bảy Viễn đang bận rộn không để ý đến lúc này Công An Bình Xuyên đang gây hấn Quân Đội tao chôn vợ tao sau sân nhà Hồng Hạnh mất mẹ lúc còn nhỏ 5 tuổi gì đó

-Trung Tá Lê Văn Bường đã có một bản sao của Kho Tàng do Vũ Lăng trao để lấy lòng, vì được hứa đồng hóa vào Quân Đội cấp Trung Tá Vũ Lăng chấp nhận vô điều kiện

Kể đến đây Bảy Dao ứa nước mắt nhớ đến vợ mình,tại vì ông quá thờ ơ với bà cứ lo đánh nhau rồi tìm kho tàng ông ít ngó ngang đến một đóa hoa nở trên đất Thần Kinh lớn lên ở Sài Thành chịu ông tới bến,ông không lấy vợ khác sống nuôi con nơi căn nhà do mẹ Hồng Thảo để lại,đem bà Sấm dưới quê lên nuôi nấng Hồng Hạnh

-Thôi dừng nơi này khi nào hứng tao kể tiếp

Tụi tôi cũng buồn ngủ nên tan hàng,tôi chợt nhớ đến hai ngón tay Hồng Hạnh không biết một dấu hiệu gì ?hai giờ hay chiến thắng,lạng quạng mò vào 2 giờ sáng nó la toáng lên thì khổ thân cứ suy nghĩ mãi rồi ngủ quên luôn

Đến khuya,căn phòng bỗng dưng lạnh lẽo,nhìn đồng hồ kim dạ quang chỉ hai giờ 15 sáng,tôi ngồi dậy nhìn sang phòng Hồng Hạnh cửa đóng kín mít,tôi rón rén bò đến như Du kích đánh đêm,mở nhẹ nắm cửa ,cửa khóa bên trong vậy là sao ?con bé này nó chơi trò gì đây,thì hai bóng ma dật dờ hiện lên đi về phía sau nhà ,họ vẫn cầm theo sợi dây đến cuối cái sân rộng họ biến mất ,thì trong ánh sáng mờ mờ tôi thấy vài người từ dưới sân một nắp hầm mở ra những người đàn ông chui lên,họ đi về phía căn nhà kho đã có ánh đèn mờ ảo,tôi không dám phiêu lưu theo dõi, chợt rùng mình một cái bóng ai đó xuất hiện từ phía sau,tôi quay lại muốn á khẩu khi thấy khuôn mặt chị cháu gái của bà Sấm tên Liễu trét lọ nôi đen thui mặc áo trắng

-Cậu bình tĩnh vào đây nghe tôi nói chuyện

-Đừng tò mò cậu tò mò họ sẽ giết hết các cậu nơi này là ổ Đặc công Việt Cộng, ông Bảy Dao là nằm vùng,tôi từ trong khu D ra,thấy các cậu còn nhỏ hiền dễ mến nên tôi cho các cậu biết để phòng thân,tốt hơn các cậu im lặng vì họ đã nắm hết lý lịch của các cậu quê quán và thân nhân khi sau khi các cậu đến mượn phòng trọ

Nghe xong tôi rụng rời tay chân,chết chắc phải dọn ra và báo cho Anh Ninh Quân đội biết

Chị Liễu tiết lộ cho tôi hay,chị đang có bầu cái thai trong bụng là của một cán bộ cấp lớn biệt hiệu là Sáu gì đó,họ sợ bị mang tiếng trong khu đồn ầm lên nên bố trí một công tác về thành để sinh đẻ,chị muốn Hồi chánh hỏi tôi giúp để Hồi chánh,tôi chẳng biết rành vụ này chắc phải tìm ai đó để hỏi nhưng lại sợ

Tôi lui về phòng ngủ tôi không chớp mắt được thì hai bóng ma trở vào đi là đà lên căn gác đứng rất lâu trước cửa phòng chúng tôi,tôi nhắm mắt ráng ngủ vì đã 4 giờ sáng rồi tiếng gà gáy đâu đó đã vang lên vọng về từ xa

Sáng kéo nhau đi ăn cháo lòng nơi con hẻm gần trường Quân Y,tôi không dám cho bạn bè biết là chúng tôi đang ở nơi ổ kiến lửa của đặc công thành của VC

Hai ngày sau,tụi tôi đi học về ăn cơm chiều xong ,ngóng nghe Chú Bảy kể thêm chuyện kho tàng ,tôi vờ như không biết chuyện gì nhưng trong bụng thì bất ổn ,bây giờ dọn đi là họ nghi ngờ ngay,chị Liễu đi đâu mắt không thấy chắc có công việc gì đó.Chú Bảy hôm nay cứ nhìn tôi như dò xét,một con người du đãng nhạy bén,ông nhìn vào mắt tôi,tôi biết, tôi nhìn lại không lảng tránh ,đôi mắt chạm nhau Chú Bảy dụ lại ông kể tiếp về chuyện kho tàng đã đến hồi gần kết thúc

-Tụi bây biết không,ông Bường tìm tao khuyên về đầu hàng Cụ ,giúp tìm kho tàng hứa sẽ yểm trợ hết mình về phương tiện vì Vũ Lăng đã bị tao giết ,ông Bường biết nhưng lúc này Lại Hữu Sang nắm quyền Công An,không ai dám làm gì tao một tàn binh Nhật chết chẳng có gì quan trọng nhưng cái kho tàng trên núi Tàu mới quan trọng,tấm bản đồ mà KoBe trao cho ông Bường không đủ chi tiết về thủy triều lên xuống nơi hang động,nên ông rất cần tao,nhưng tao không muốn phản bội Bảy Viễn những Sĩ quan Bình Xuyên phản bội đã bị Bảy Viễn tự tay bắn chết làm tao ngán nhưng Tinh thần Lương sơn bạc làm tao từ chối lời của ông Bường

-Chú Bảy ông KoBe chết rồi thanh kiếm quý về đâu ?

-Thì trong tay tao,chớ ai nhưng nó đã về tay tư lệnh chiến dịch Hoàng Diệu sau khi Bình Xuyên Tan rã,mà người nào làm chủ nó cũng thân bại danh liệt,nghe nói sau khi bị chính lý lưu vong sang Thái lan không biết nó về đâu chắc ông Bường lấy Bảy Dao kể tiếp

Nhưng tôi lại thắc mắc tại sao hồn ma nói chỉ tôi chỗ nơi chôn thanh kiếm quý như vậy có hai thanh kiếm Võ sĩ Đạo,thêm một thanh kiếm Thiếu tá Nhan lấy từ hang động đem ra thuyền chở vàng của Bình Xuyên sau này ông Nhan chết Bảy Dao đem về chôn trong căn hầm không biết chỗ nào ?

-Tụi bây biết không,tao bị đám lính Dù đánh điều tra vụ mấy thùng vàng mà tụi tao lấy về từ kho tàng, mà tao đâu có biết gì đâu Paul con trai Bảy Viễn nắm tài chính Lại Hữu Tài nắm Chính trị,Paul bị bắn chết nơi Bà Rịa,mẹ tụi nó lấy tiền vàng xong thả Paul đi thì bị bắn sau lưng vu khống là Paul chạy trốn Bảy Viễn chết điếng khi nghe vợ và con bị bắt hết

-Rồi Chú có cộng tác với ông Bường ra tìm vàng nơi núi Tàu không ?

-Mụ nội nó lúc này tụi Bắc kỳ cũng nhào vào,đoàn thuyền không số tụi nó lãng vãng ngoài khơi Tuy Phong,chúng cho đặc công biển đổ bộ vào nhưng chưa tìm ra hang động vì không có bản đồ gốc,một vài Sĩ quan Nhật đầu hàng Việt Minh lúc trước vẽ nhưng không chính xác lắm,tụi nó cho người tìm tao khổ thiết,nói xong ông nhìn tôi dò dẫm,tôi làm như thờ ngậy nhìn ông với đôi mắt khù khờ giả dại qua ải

-Rồi sao nữa Chú Bảy chuyện đang gây căng thẳng Vân giữa miệng hỏi

Tự dưng ông Bảy Dao đổi tông nói

-Tụi Bắc kỳ nó cũng có công đánh gục Pháp chớ bộ,tụi bây đồng ý không ?

Tụi tôi nghe đưng đến Bắc kỳ đang mở những cuộc xâm lăng tàn bạo vào Nam nên không thẳng nào hứng thú nghe chuyện thêm

-Thôi Chú Bảy đem chuyện đánh Pháp hết muốn nghe ,tụi tôi rút lui

-Mà cuộc Hành Quân Lam Sơn tụi mày thua rồi nghe chưa

Ông Bảy Dao vớt vát thêm một câu,như vậy ông đã gián tiếp ủng hộ bọn bake trước mặt bọn tôi,sau lưng ông đã đâm vào Chiến sĩ miền Nam mà tôi đã biết căn hầm bí mật nơi cái sân và những người lạ mặt lúc ẩn lúc hiện mà tôi đã thấy ,bây giờ tính sao đây?

Những bóng ma đó thật hay giả ?tôi phải tìm cho ra

Trời hừng sáng 5 tháng tôi 5 tháng tôi dậy chạy bộ trong sân chờ bà Sấm đi ăn sáng bánh canh giò cháo quẩy,vừa chạy đến cây bã đậu thì một đôi chân của ai treo tòn teng,chúng tôi dừng lại nhìn lên thì trời một người đàn bà treo cổ trên một nhánh cây bã đậu,thằng Ba gà hoảng vía la bài hãi,trong nhà Chú Bảy và bà Sấm cùng Hồng Hạnh chạy ra,tôi chặn không cho Hồng Hạnh và bà Sấm nhìn cảnh này

-Ghê lắm có người thắt cổ Bà và Em vào nhà đi ,tôi đưa Hồng Hạnh và bà Sấm vào nhà bếp,không thấy chị Liễu như thường lệ chắc chị còn đánh răng hay làm gì đó chưa xuống bếp,bà Sấm như có linh tính chạy lên phòng chị Liễu thì phòng trống chị Liễu biến mất,tôi chợt tỉnh người như vậy người treo cổ trên cành cây bã đậu là chị Liễu

-Con Liễu nó treo cổ chết rồi,ông Bảy Dao cùng thằng Vân và Bảo, Xuân Chinook leo lên cành cây cắt sợi dây,xác chết đang chờ nhà thương chờ Cảnh sát đến lập biên bản và chở về nhà xác của bệnh viện gần đó ,bữa ăn sáng không ai nuốt vô Tôi cùng mấy đứa bạn lo đi học không có thể giúp gì được để cho ông Bảy Dao và bà Sấm lo

Căn nhà ẩm đạm,không sinh khí cả bọn tôi muốn dọn ra ngoài,nhiều chuyện trong căn nhà này xảy ra tôi biết nên phải dọn đi bất cứ giá nào

Đêm về hai bóng ma của bà Phương Tố và Hồng Thảo tròng dây dắt thêm một người đàn bà hiện về nơi căn bếp rồi đi lên phòng nói với tôi .

-Có người thế mạng mẹ con tôi đi đầu thai các Thầy ở lại bình an ,thì tôi lại thấy thêm hai bóng ma nữa cũng đàn bà họ chạm mặt ba bóng ma đang đứng trước phòng tôi thì họ ú ớ quăng hai cái áo choàng trắng chạy xuống lầu ,tôi bàng bàng hoảng chợt tỉnh ngồi dậy thì 3 bóng ma không còn,tôi thấy trên sàn nhà 2 cái áo choàng trắng bằng vải mùng bỏ lại,tôi hiểu ra thì cũng có ma giả ,gặp ma thật họ sợ quá bỏ chạy như vậy là ai trong căn nhà này ?họ giả làm ma để làm gì ?chỉ có bà Sấm và ông Bảy Dao mới biết

Thằng Xuân có nhiệm vụ đi tìm chỗ ở khác tôi giúp nó làm bài ,chép bài mới cho nó Tìm được chỗ ở khác chúng tôi dự tính sẽ dọn đi cuối tuần tuy hơi xa nơi này dân buôn hương bán phần khá khá nhiều,rất tạp nhạp nhưng biết làm sao hơn

-Tao nghe nói chỗ đó lính đào ngũ về nơi đó đông lắm khi Cảnh sát và Quân Cảnh mở cuộc truy lùng tụi nó chọi lựu đạn ra, tụi bây tính sao ?đi hay ở quyết định ,chị Liễu chết nơi cây bã đậu xa tụi mình mà tại sao phải sợ ma nó không làm mình chết mà lựu đạn sẽ làm tụi mình chết Bảo nói thằng Xuân to con nhưng rất nhát nó mà thấy ma là tè ngay trong quần liền

Hồng Hạnh nghe chúng tôi bàn tán chuyện dọn đi cô bé buồn nhưng làm thinh không ý kiến,tôi chỉ chờ nàng lên tiếng năn nỉ bọn ôn dịch tụi tôi thì đâu sẽ vào đó .

Chúng tôi đã học vài thán ,thêm 3 tháng thực tập tại Tổng y viện Cộng Hòa,rồi học thêm 6 tháng bổ túc Quân y nữa là xong,không hiểu tại sao chương trình lại ngắt quãng như vậy,chắc con số động viên nhiều,thôi kệ cấp trên là cha mẹ họ đặt đâu con cái ngồi đó hạ hồi

phân giải, muốn dọn đi nhưng tùy theo đa số tụi tôi sẽ biểu quyết cuối tuần tôi phải đến chỗ mới xem căn phòng trọ rẻ hơn đôi chút rồi quyết định bỏ phiếu thuận hay chống .

Buồn quá tôi chợt thấy chiếc áo dài trắng của Hồng Hạnh phơi ngoài mái hiên có một đóa hoa mai vàng được thêu trên đó huy hiệu của trường Gia Long tôi bỗng hồn thơ lai láng

Đóa mai vàng ẩn trên màu áo trắng

Chút tình si tôi viết lại cho em

Gửi theo gió muôn vàng, niềm thương nhớ

Anh đi rồi ai hôn trộm tóc em

-Thơ anh hay lắm làm em cảm động Hồng Hạnh đã đứng sau lưng tôi lúc nào trong phút chốc không cảm lòng tôi xoay người ôm Hồng Hạnh, em tựa vào lòng tôi run lấy bầy tôi hôn vội lên đôi môi như một cánh hoa mới nở buổi trưa Chủ Nhật nhà vắng người bạn bè tôi đi về nhà tụi nó ở Vũng Tàu chỉ còn tôi và thằng Vân dân Nha Trang không dám dù về vì đường xa, tôi đang dụ nó của đứa em gái con Cô Sáu của tôi, con bé cũng xinh

-Đừng anh đừng đi quá xa, bàn tay tôi thấy máy tím tòi thêm trên vùng đất đầy cỏ non thì một tiếng tăng hắng Vân đi ra cười cười tôi và Hồng Hạnh buông nhau ra nàng chạy vào phòng, tôi đứng đó đôi môi còn hương vị mùi thơm của trinh nữ, mà kiểu này tôi không dọn đi nơi khác nữa .

Chiều tôi và thằng Xuân đi tới chỗ nhà trọ mới cách nơi chúng tôi ở không xa lắm khoảng 3 cây số nhưng dân choác lênh khênh, lừ đừ ngồi dưới nắng gặt gù và gái ăn sương rất nhiều vào căn gác ọp ẹp cầu thang như một cái răng sắp rụng, tôi nản quá nói

-Thôi ở chỗ cũ đi mày sợ ma thì cứ dọn đi, tao không đi, hơi gái làm tôi đổi ý, thằng Xuân thì hiền nó không nói gì thêm tôi thương nó tánh này , chúng tôi biểu quyết không dọn nhà chỉ mình thằng Ba Gà từ giả bọn tôi về sống với con nhỏ bồ ở Phú Nhuận còn lại 4 thằng, hùn thêm tiền để trả tiền phòng trọ

Chú Bảy Dao nhìn 4 thằng còn lại nói -Rồi tụi bây cũng ra trường, nó kết mày ông chỉ thẳng vào tôi làm tôi nhồm đít tưởng ông phóng dao

-Thôi kể tiếp chuyện kho tàng đi Chú Bảy mọi việc đã yên

Chú Bảy Dao trầm ngâm rồi nói -Tao được Trung Tá Bường móc nối phản Bình Xuyên Nhưng tao chưa đồng ý, thì Quân Đội ra tay trừ Bảy Viễn, sau khi tao được thả ra từ trại Thẩm vấn của Công An vì có lệnh trên, thì tụi trong rừng tìm tao hăm dọa có và mua chuộc có một tên nói với tao

-Mười Trí muốn gặp anh tại Tây Ninh, tao nghe đến Mười Trí là muốn nổi sùng nó đã theo Việt Minh, cùng với Bảy Môn dẫn nguyên Tiểu Đoàn 3 Bình Xuyên vào khu với Cộng sản, tao lúc bấy giờ không còn lính một thường dân, nhưng đàn em tao còn nhiều ở Chợ lớn lính Bình Xuyên rã ngũ, tao nói với tụi VC nằm vùng

-Vũ Lăng là người có bản đồ núi Tàu, hắn đã chết bản đồ đó đã về tay Trung Tá Lê văn Bường tay chân của ông Nhu các ông nên tìm họ, còn muốn giết tôi thì cứ giết đừng làm phiền tôi nữa

Ông Bảy Dao kể đến đây mắt ông nhúu lại rồi mở ra như có lửa, nói thêm tao đồng ý cộng tác với Trung Tá Bường, nhưng người Mỹ nhúng tay vào , trong các toán Cố vấn đến VN có một

nhóm chuyên viên Công Binh Mỹ chuyên phụ trách về các kho tàng của Nhật khắp Viễn Đông, trong tay họ có những phương tiện tối tân, bờ biển vùng Duyên Hải của Miền Nam Tàu rà soát sát thềm lục địa của Mỹ đã hiện diện họ thông báo cho Chính Quyền VN về những con Tàu chở tài nguyên của Nhật bị bom Đờng Minh đánh đắm, họ sẽ chia 6 -4 những gì trực vớt từ thềm lục địa lên Tàu không biết công việc đi đến đâu vì Trung Tá Bường không thấy xuất hiện thêm lần nào.

-Thì có biển cố lớn Đảo chánh năm 1960, rồi năm 1963 coi như xong chẳng ai biết chuyện trực vớt kho tàng người Mỹ có chia chác gì không ? cho đến năm 1965 Mỹ vào VN ồ ạt, họ cho Công Binh đào xới các dãy núi đá, đóng quân trên các dãy núi lớn đèn thấp sáng trưng về đêm mà VC đánh pháo kích, người Nhật im lặng vì họ bại trận chiến lợi phẩm bây giờ trong tay Mỹ .4000 ngàn tấn vàng cùng trân châu ngọc ngà ước tính lên 100 Tỷ Mỹ kim thời đó, chưa tính đến các quặng Đờng, thép, cao su chìm trong đáy biển .

Tháng 7 năm 1967 một Trung Đội trưởng một đồn lính ở Liên Hương Tuy Hòa lên máy bay trực thăng với toán Địa chất Quân đội Mỹ, hướng dẫn họ đến núi Tàu, bay trên ngọn núi lỗ thông hơi không còn thấy vì KoBe dùng đá lớn lăn lấp mất sau khi thoát ra khỏi hang động, mưa gió thời tiết đã làm biến dạng trên đỉnh núi

-Người Mỹ có tìm ông Bường không Chú Bảy ?

-Cha này sau lên Đại Tá về làm Tỉnh trưởng Bình Tuy, tao mù tịt tin luôn nên không rõ báo chí cũng không còn nói gì đến kho vàng trên núi Tàu, chắc tụi Mỹ nó lấy hết rồi Nghe nói có một vài nhóm người Nhật mò đến Tuy Phong bị tụi VC bắn chạy trốn chết rồi im luôn, ông Bảy chửi

-Mụ nội tụi bù nhìn này có biết gì ngoài tranh quyền ,Mỹ nó moi hết tài nguyên của mình thí cho tiền viện trợ, như ăn mày

-Bớt đi Chú Bảy bộ chú thích bọn Bk vào lắm hả ?tôi bực mình nói lớn rồi đứng lên coi như chuyện kho tàng chấm dứt nơi đây.

Nơi căn nhà của Chú Hỏa này ma giả chắc là tụi nằm vùng ,đêm đêm hiện về để dân chung quanh sợ không soi mói nhất là đám con nít, nhưng cũng có hai hồn ma thật là Bà Phương Tố và Hồng Thảo ,bây giờ thêm hồn ma chị Liễu vừa mới chết treo cổ trên cành cây,Chị tự tử hay ai đó giết xong treo lên cành cây bã đậu vì chị đang mang thai một tên Cán bộ cao cấp trong Khu D. Ông Bảy Dao và bà Sấm không hé môi, Hồng Hạnh thì nằng sợ không dám nói đến, bây giờ chỉ còn một bóng ma mặc áo đen đêm đêm về lè cái lưỡi thật dài đi kiếm ai đó đòi mạng, hai con ma giả cũng không còn họ biến mất, tôi cứ để ý cái sân nơi có hầm bí mật và cái nhà kho gần cây bã đậu im lìm

Rồi chúng tôi cũng học xong lúc Hồng Hạnh theo bà Sấm về Sóc Trăng có chuyện gì đó vài ngày, tôi bị rịn lúc chia tay, chưa có yêu đương nòng chày, chỉ là chút tình vớ vẩn của tuổi trẻ tôi về pleiku học tiếp bổ túc Quân y chuyện ma và kho tàng tôi đã quên nhưng vẫn còn thơ từ với Hồng Hạnh

Đến năm 1973 tôi lại về Trường Quân y học thêm khóa Cấp cứu hồi sinh, rồi làm đơn xin về Quân y viện Đoàn Mạnh Hoạch Phan Thiết, tôi mò đến Trường Gia Long nơi đường Phan Thanh Giản chờ người xưa không muốn đến nhà Chú Bảy Dao ngại thấy mặt ông .

Đang lơ ngơ gần giờ tan trường, thì tôi thấy thằng Bảo chạy chiếc Honda màu đen đứng ven lề đường, tôi vội quay mặt hướng khác, đàn nữ sinh túa ra như đàn chim bồ câu trắng, Hồng Hạnh

chạy ra ngồi phía sau yên ghế lúc này nàng học lớp 12,ôm eo thằng Bảo bạn cùng khóa cùng nhà trọ năm xưa

Tôi nhói tim rồi thở dài lê gót giày Saut trên lề đường nghe từng bước chân nặng nề,về lục ba lô lấy hết những lá thư tình của Hồng Hạnh viết cho tôi đốt luôn, học xong tôi về lại đơn vị làm tại phòng Cấp cứu hồi sinh cho đến ngày rời bỏ Kon Tum tháng 3 năm 1975

Ngày 1 tháng 5 năm 1975 khoảng 4 giờ chiều miền Nam mất tôi đi ngang Thư viện Sài Gòn để đón xe Bus về nhà tôi chợt thấy Hồng Hạnh đeo băng đỏ,ngồi trên một cái bàn trước cổng Thư viện có cái băng vải căng lên

Nơi trình diện của binh lính Ngụy để cấp giấy đi đường,tôi không cần vì đã có giấy do VC cấp từ Vũng Tàu chiều 30 tháng 4, chợt Hồng Hạnh nhìn ra thấy tôi nàng gọi lớn

-Anh kia,tôi biến lên chiếc xe Bus vừa đến,tôi thấy Hồng Hạnh chạy ra đứng nhìn chiếc xe Bus nàng đưa tay ngoắc trong đám bụi mờ.

Ông Bảy Dao đã theo VC nằm vùng,chấp chứa tụi đặc công nơi căn hầm bí mật nơi sân sau của ngôi nhà Hồng Hạnh hoạt động nội thành dưới quyền Huỳnh Tấn Mẫm và Cao thị Quế Hương

Sau này tôi gặp lại Bảo tại trại Tị nạn hẳn kể cuộc tình của nó với Hồng Hạnh cho tôi nghe và nàng chê tôi ngu chỉ yêu không biết gì.

-He he mà khôn hơn tao nhiều phải không Bảo,nên nó cặp với mà

-Nó là VC mà ơ lúc tụi mình ra trường nó về Sóc Trăng gặp tụi cán bộ VC gộc đó nó đi với bà Sấm mà nhớ không ?mà chị Liễu chết là do tụi VC giết rồi treo cổ lên cành cây bã đậu,chính tụi trong căn hầm bí mật đó mà biết mà không nói ,tao cũng vô tình thấy rồi cảm như hén giống mà luôn .

-Rồi sao mà lại chạy sang đây ?tôi hỏi Bảo

-Tao cặp với Hồng Hạnh,nhưng chia tay khi VC chiếm miền Nam,ông Bảy Dao được cho làm cái chức khu phố trưởng ông ta bất mãn nhưng không dám ho

Đến thời nhà Hồ cướp ngôi nhà Ngụy cơn sốt kho tàng Nhật bùng nổ năm 1993 thì ông cựu Đại Tá Lê văn Bường từ Pháp về có đem tẩm bản đồ kho tàng của Nhật cộng tác với ông Trần văn Tiệp tìm kho tàng trên núi Tàu,dưới biển Chính quyền họ hợp tác với các Công ty trực vớt xác Tàu Nhật ăn chia 6 -4 nếu là Cao su,thép,còn vàng thì 8-2

Núi Tàu họ khoan đào bới nát mấy năm trời do một ông già Trần văn Tiệp đã bỏ ra hàng tỷ đồng tiền Hù nhưng chỉ là con số không,do một tên ma cạo tự xưng nhà ngoại cảm và khảo cổ học dụ ông già bằng những mảnh khốe,là bí mật cho người chôn nơi những bãi đất nơi núi Tàu một vài món đồ cổ giả vô giá trị và một thanh kiếm Nhật rỉ sét hẳn tên Hoàng Thanh Trường dân Phú Thọ Bắc kỳ chín ký,hắn moi tiền ông già Bắc kỳ di cư Tiệp rồi biến dạng và Công ty Nhật vớt xác Tàu Nhật cũng bỏ cuộc vì đáy biển chẳng còn kho tàng nào vì Mỹ đã phò tay trên rồi,ghê thật ai nói Mỹ ngu chỉ có những tên khỉ đít đỏ Trường Sơn mới nói Mỹ ngu.

Người Mỹ họ có những bản đồ kho tàng Nhật khắp Đông Nam á ,do tướng Yasmahita Tomoyuki trao lại để được khoan hồng,nhưng vẫn bị treo cổ 23 tháng 2 năm 1946 Ông là một

vị tướng lừng danh từng đánh chiếm Mã lai Singapore và Philippin được mệnh danh là cọng Mã Lai, năm 1975, thanh kiếm quý của KoBe về tay ông tướng đánh trận Điện biên đem về Bắc rồi thân bại danh liệt Lê Duẩn phong làm chức Cai đẽ, nên người Bắc có câu vè

Ngày xưa Đại tướng công đồn

Ngày nay Đại tướng đặt vòng chị em

Chuyện ma nơi nhà trọ đến đây là hết xin cảm ơn quý thính giả./.

Phan Nhật Bắc
Australia 2023

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN
www.vietnamvanhien.info

AN LẠC & TỰ CHỦ

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11900 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC